

KURTBRAND

Topside, ohlas se!

Knihovnička Perry Rhodan 83

Přeložil Jaroslav Kuťák

Začalo to před dvěma dny na silvestrovské oslavě.

Přestože ještě pořád museli myslet na Thořinu nedávnou smrt, přece jen konec roku 2043 slavili. A přitom se to stalo.

Reginald Bull udělal neopatrné gesto a smetl ze stolku skleničku s koňakem. Její obsah se vylil a sklenka se rozbila o podlahu. Bully se sklonil, aby posbíral střepy, a rozřízl si břicho palce levé ruky.

Za několik minut měl začít nový rok.

S krvácejícím palcem v puse zíral na hodiny, ale byl bledý jako stěna a bez hnutí trčel v křesle. „Jestli tohle neznamená neštěstí, tak už nevím...,” řekl, ale neznělo to příliš srozumitelně, protože měl pořád ten palec v ústech.

Perry Rhodan, Crest, Freyt a Mercant na něj pobaveně shlíželi, ale jeho poznámku nekomentovali. Nebylo totiž obvyklé, aby se Bully vyjadřoval k věcem budoucnosti jako věštec. Zábava malé společnosti ztichla.

. Za tři minuty měl začít rok 2044, bylo na Čase plnit sklenky šampaňským.

Bully konečně vytáhl palec z pusy, vzal do ruky Čistý kapesník a ránu si ovázel. „Jestli tohle neznamená neštěstí...”

Zbytek zanikl v pekelném rámusu, kterým ožilo město za okny.

Nový rok!

Hlavní město Země Terrania jej zdravila všemožnými způsoby. Sirény vyly, všude prskaly ohňostroje, od kosmodromu se ozývalo rytmické dunění lodí, jejichž posádky zdravily příchod nového roku, na obloze se objevila záplava barevných světél...

V příjemném prostředí Rhodanova obývacího pokoje si připíjelo pět mužů. Patřili k nejvýše postaveným osobnostem Sluneční říše a v téhle chvíli přece jen v duchu vzpomínali na uplynulý rok a na léta předcházející. Byli naplněni bujarým optimismem.

Až na Bullyho. Přitom právě od něj by něco takového nikdo nečekal.

„Jsi snad pověřivý, Bully?“ zeptal se Rhodan svého podsaditého, ježatého přítele.

„Ne,“ odpověděl Bully a odložil sklenici, „Ale podívejte se na to!“ Ukázal na střepey na podlaze. „Normálně sice přinášej štěstí, ale tohle byla sklenka z nerozbitného skla! Navíc je to sklo, o který se Člověk nemůže říznout! Takže co? Je to blížící se neštěstí nebo ne?“

„Ale pověřivý nejsi, že?“ usmíval se Rhodan.

„A nikdy jsem nebyl!“ tvrdil vehementně tlouštík a nadechoval se ke své obraně, když promluvil šéf tajných služeb Země, Allan D. Mercant: „Mějte rozum. Bully!“

Perry Rhodan se zasmál a pozvedl číši směrem ke svému nejlepšímu příteli Bullymu: „Na nový rok 2044!“

Bully si přitůkl a vyprázdnil sklenici na jeden hlt. Potom zabručel; „Nejradši bych, abysme měli tenhle rok za sebou a abysme už slavili příštího Silvestra!“

„To kvůli tomu Škrábanečku na palci?“ zamračil se Rhodan, protože Bully byl na nejlepší cestě zkazit náladu všem.

„Nejen proto,“ odvětil Bully, „sklo bylo nerozbitný, a...“

„Tak dost, tlouštíku!“ přerušil ho Rhodan, podal láhev s koňakem a postavil ji před něj, vzal jinou sklenici a nalil mu:

„Pij, kamaráde! Zapomeň na starosti!“

A tak přece jen ještě prožili příjemný Nový rok, ale když se loučili, Bully zase musel mít poslední slovo a neodpustil si připomenout: „Vysvětlíte mi někdo, jak jsem se moh říznout o střepy, o který není možný se říznout! O střepy sklenice, která je nerozbitná? To jsem snad mel halucinace nebo co...?”

Nikdo mu neodporoval. Všichni se těšili do postele, ale když usínali, museli na Bullyho zážitek myslet.

^ ^ ^

i

„Pomalu!“ zařval k smrti unavený O’Keefe u stanice materiálního transmiteru D-18 na Měsíci. Křičel do mikrofону na protistanici ze Země. „To chcete hned první pracovní den v novém roce ztrhat všechny rekordy? Posíláte nám to moc rychle! Zavaříte mi všechny obvody“¹

Starý dobrý Měsíc byl velkým stavenišťem. Situace v Galaxii si to vyžadovala. Na Zemi už nebylo místo. Proto byly všude po Měsíci rozmístěny materiálové transmitery, které bez ustání přenášely stroje, zařízení, součástky a konstrukční díly

ze Země.

Oběžnice Země se měla změnit v největší zbrojovku Sluneční říše. Rhodan sem dosud investoval více než sto miliard solarů. To, že se na Měsíci budou vyrábět zbraně, nebylo Rhoda-

- novým nápadem - přinutila ho k tomu situace v Galaxii. Momentálně se tu vyráběly například tisíce sond, určených k pravidelnému odesílání do prostoru kolem praskliny mezi Einsteinovým Časoprostorem a prostorem Druufů.

Protože právě tam se děly velice důležité věci. Arkonidská flotila blokovala lodím Druufů přístup do svého prostoru. V časoprostoru Druufů se válčilo... Mezi mnoha zprávami a hlášení, které z tohoto prostoru

přicházely, byly dvě, které Rhodan beze slůvka komentáře podal Bullymu a Allanovi.

„Snad to bude jenom nějaká výjimka," řekl Atlan;
' „To je začátek!" odporoval Bully. „Pořád musím myslet na ten svůj palec..."

Perry Rhodan však už ztratil hodně ze své příslovečné trpělivosti:
„Ušetři nás svých obav, Bully. S tímhle nesmyslem bys neokouzlit ani Guckyho! Raději mi řekni věcně - v Čem konkrétně vidíš nějaký začátek něčeho?"

Bully zafrkal a odpověděl; „Je to začátek, protože máme co dělat s Regentem Arkonu. To je jak známo centrální počítač, a jako takovej nemá naše lidský vlastn9Sti, jak jsme už mnohokrát zjistili. Tady v tomhle hlášení stojí psáno, že jedna z imperiálních lodí získala do svého velení tři galaktický obchodníky. V dalším hlášení se tvrdí, že robotský kapitán nějaký lodi Arkonu byl vyměněnej za Arase! To pro mě znamená jen jedno: Jeho Magnificence Regent Arkonu se rozhodl, že přestane plejtvat materiálem. Roboti totiž nemaj strach ze smrti a jdou i do nesmyslný bitvy. Živý bytosti by nešly. Takže Regent konečně pochopil, že když nechce zbytečně ztrácet tisíce lodí, musí je obsadit živejma kapitánama, který budou schopný rozpoznat přesilu a vyhnout se boji. Pro nás to znamená novou situaci, Perry!" Atlan i ostatnímu pozorné naslouchali. Jakmile Bully skončil, pokýval Arkonidan Atlan hlavou a řekl Rhodanovi; „Barbare, tvůj pověřčivý přítel popsal novou situaci lip než my všichni dohromady! My teď doopravdy musíme počítat s tím, že když budou na palubách Regentových lodí živé inteligentní bytosti, Regent dříve nebo později zjistí, že za podněcováním útoků ze strany Druufů stojí Pozemšťané..."

Rhodan mírně zavrtěl hlavou. „S tímhle nemohu souhlasit, admirále, protože..."

Atlan varovně namítl: „V případě Gray Beastu má varování taky nebyla brána vážně. Pokud si nezachováme naději, že Arkon položíme na lopatky trikem či blufem, nejpozději šest měsíců po ukončení bojů s Druufy dosedne na Zemi první ar-

konidský křižník a světlo slunce už k Zemi nepronikne, protože tvou rodnou planetu obklopí desetitisícová ocelová clona arkonidských bojových lodí."

„Mluví, jako by se na Silvestra řízl on a ne já...," zabručel Bully- Pak vstal a vykročil ke dveřím, ale ještě se zastavil a dodal: „Počítačovej Regent z Arkonu je dneska díky útokům Druufů silnější než kdy předtím. Tisíce národů, náležejících k Arkonu, ho poslouchají na slovo. Kolik bojových lodí má? Osmdesát tisíc? Sto tisíc?"

Ale to není to, co mi nedává spát! My oba, Perry, ty a já, jsme přehlédli něco důležitýho. Od Silvestra na to pořád myslím. Pořád si lámu hlavu, ale nemůžu na to přijít. Vím jenom, že to docela určité souvisí s Arkonem... A až Arkon pronikne k nám..., pak adios, Sluneční říše!

Až tady jednou přistanou, budeme před nima muset stát hezky v pozoru, Perry... A ty, admirále, budeš jako zrádce odsouzenej k smrti. Pošlou na tebe robota a ten tě promění v obláček plynů... Pokud dnes nebo zejtra nezjistíme, co mi to vlastně vrtá hlavou - na co jsme to zapomněli!

Nazdar!"

Perry Rhodan chvíli hleděl na dveře, za kterými Bully zmizel. Atlan mlčel. Bral Bullova varovná slova vážněji, než dával najevo.

Perry nakonec řekl: „Bully, Bully... Od Silvestra maluje čerta na zed'!"

„Vážně?" namítl Atlan.

„Co tím chceš říct, admirále?"

„No, jenom to, že bez něj by ses nikdy nestal tím, kým jsi, Perry. Bully má čich na problémy a nebojí se o nich otevřeně promluvit. Ted tuší další problémy. Neměli bychom ho brát vážně, barbare?"

Perry se uvelebil v křesle, chvíli mlčel a pak řekl: „Nevím. Musím si to promyslet."

Strategická situace Země se den ze dne zhoršovala. Rhodan a jeho muži s tím nemohli nic dělat.

Vinou kolize dvou Časoprostorů, které se odlišovaly dvěma různými časy, se donedávna malátné arkonidské impérium probralo z letargie. Neustálé nálety Druufů sjednotily Impérium do neuvěřitelně silné moci.

Flotila Arkonu, která byla dosud roztržena na několik stovek malých jednotek, rozptýlených po celé říši, se nyní spojila v mocnou blokádu u praskliny mezi oběma časoprostory.

Dokud Arkonidové a Druufové vedli boj jen mezi sebou, maličké Zemi a její Sluneční říši nehrozilo bezprostřední nebezpečí. Ale Rhodanovi experti odhadli, že se prasklina mezi prostory zhruba za dvanáct měsíců stane nestabilní a pak už nebude propustná.

To bude zároveň znamenat stupeň nejvyššího ohrožení Žerné ze strany arkonidského počítačového Regenta.

Rhodan, který chtěl ze střetu velmocí vyjít jako směřující se třetí, po zničení planety Gray Beastu pochopil, že to tak velice jednoduché zase nebude.

Dávno bylo rozhodnuto o opatřeních, která měla zastřít galaktickou pozici Země. Sílicí obchodní styk mnoha lodí Pozemšťanů s jinými světy byl po zkušenosti s Gray Beastem omezen na minimum, přestože Rhodanovi i všem jeho mužům bylo jasné, že jde jen o šibeniční lhůtu, protože Regent dříve nebo později Zemi najde.

„Nemůžeme před Arkonem strkat hlavu do písku," namítal Rhodan. „Musíme dát Regentovi mat dřív, než skončí poslední bitva mezi jeho loděmi a Druufy..."

„Barbare," soucitně ho oslovil Atlan, „právě to je však zcela nemožné! Bylo by ztrátou času bavit se na tohle téma. Vždyť ani nevíme, jak se bez úhony probít k Arkonu III. My... Pozor, interkom!"

Šedivá obrazovka komunikátoru se rozzářila a pak se na ní objevila tvář šéfa centrální hypervysílačky Země. „Pane, nemohu se dovolat panu Bullovi, ale mám podle mého názoru tolik důležitých zpráv, že se musím obrátit přímo na vás...”

„Dejte nám je do obrazu!” nařídil Rhodan.

Tvář zmizela a místo ní se objevil počítačový text:

0005-1 pro šéfa.

Výsledek navrátilivších se raketových sond:

82. letka lehkých bojových lodí arkonidské flotily CCDXII byla v 5:54 pozemského času vyměněna a stažena. Všichni robotští důstojníci včetně kapitánů opustili své lodě a nastoupili na nákladní loď.

V 11:03 pozemského Času převzali velení 82. letky Topsiderové.

Ve 14:33 se letka vrátila do míst bojů.

0005-1 pro šéfa. '

Perry Rhodan měl pocit, že přímo vidí, jak se Sluneční říše rozpadá pod palbou arkonských lodí. „Díky!” křikl do mikrofону, než mohl Atlan něco říct.

„A ostatní hlášení, Perry?” zeptal se Arkonidan.

Rhodan však nereagoval. Mluvil o svém novém zjištění:

„Topsiderové převzali velení 82. letky...”

Maršál Mercant nevydržel napětí a vyskočil z křesla. John Marshall nereagoval tak prudce. Přitiskl si dlaně ke spánkům a opakoval: „Topsiderové... Topsiderové!”

Do nastalého ticha zvolal rozčilený Atlan: „Smím vědět, co se to s vámi děje? Jak to, že vás ty ještěrky zahánějí do děr jako nějaké myši?”

Perry Rhodan už našel příslovečný klid. Obrátil se na Atlana, který k němu vyzývavě vzhlížel: „Ještěrky z planety Topsisid nás nezazenou do děr jako myši, ale vyženou nás z nor, protože už nejméně sedmdesát let znají pozici Země!”

„Barbare,” opáčil ostře Atlan, „vy Pozemšťané jste velice

zábavní tvorové, ale teď můj arkonidský rozum jaksi odmítá chápat..."

„Paradoxy dějin, Allane," horce ho přerušil Rhodan. „Smím vědět jaké?"

„Jistě," dodal Rhodan. „Už déle než sedmdesát let si na Topsidery nikdo nevzpomněl! A teď si z nich Regent nadělal kapitány svých lodí Postačí, aby padlo nějaké jméno, nějaká záminka, a už se vzájemně dohodnou. O pár hodin později budou tisíce arkonidských lodí pátrat po naší mateřské planetě. A najdou nás rychle..."

Perry Rhodan potom Allanovi v krátkosti vyprávěl příběh Země a Topsiderů. Začalo to tím, že Thořin průzkumný křižník ztroskotal na Měsíci a vysílal nouzové signály. Arkon je nezaslechl, Topsiderové však ano, ale spletli se a pátrali po Thořině křižníku v soustavě slunce Vega. Narazili na humanoidní obyvatele tamější sluneční soustavy - na Ferrony. Rhodan Ferronům pomohl Topsidery zahnat a oslavil tehdy svůj první skutečný triumf.

„...planeta Topsid je osm set patnáct světelných let daleko^ od Země, Atlane. Chyba ve výpočtech Topsiderů činila 3,4 procenta... A pak jsme na Topsidery narazili ještě v soustavě Beteigeuze..."

„To už vím," přerušil ho Atlan. „Tehdy si Arkon, Skokani a Arasové mysleli, že Země zanikla v atomárním pekle... Ale nebyla to Země. Šikovně jsi je odlákal k neobydlené planetě, kterou pak zničili v domněnání, že to Země je...Ale jak jsi mohl zapomenout na Topsidery? To nechápu."

„Lidé nejsou Arkonidané, admirále," klidně odvětil Rhodan a rovnou se otočil k šéfovi jednotky mutantů; „Povolejte své lidi, Johně."

„Co máš za luhem?" vyzvídal Atlan.

„Chci využít poslední šanci a napravit chybu... Pokud nám k tomu bude dopřán Čas."

„Ty chceš na Topsid?" podivil se Atlan a znovu se musel

vyrovnávat s vnitřním obdivem, který choval k agilním a odvážným Pozemšťanům.

„Nechci, Atlane, já tam musím!"

„Topsid patří k Velkému Impériu," dodal Arkonidan.

„Ty přece taky, ne?" namítl Rhodan, ale nečekal na odpověď a obrátil se rovnou k Allanu D. Mercantovi: „Kolik agentů máme na Topsidu?"

„Dva, pane," odpověděl Mercant. „Ho Kwanta a F. D. Curtisse. Upozornění admirála, že Topsid nyní patří pod Arkon, není příliš důležité. Topsiderové nemají rádi Arkon. Nejradši by se okamžitě vymanili z jeho područí."

„Proto jim dávají své kapitány?" posmíval se Atlan.

„Máte pravdu," řekl Mercant, „ovšem kdyby se odvážili Regentovi odmítnout pomoc, jejich planeta by dnes už neexistovala!"

Perry Rhodan se taky zapojil do rozhovoru: „Mercante, dejte zjistit, jestli jsou na Topsidu nějací Arkonidané. Potřebuju to vědět nejpozději do pěti hodin. Má ještě někdo něco, pánové?"

Porada skončila.

„No," řekl nakonec Atlan, který jediný zůstal u Rhodana v pracovně, „to je tedy pěkné. Ale ještě jednou zopakuji svou otázku: jak jen jste mohli zapomenout, že Topsiderové musejí znát pozici Země?"

Perry Rhodan mlčel.

Arkonidan Atlan na tuto otázku odpověď nedostal.

Pozemšťané na Topsidery zapomněli a teď za to měli zaplatit!

^ ^ ^

Od této porady uplynulo čtyřicet hodin. John Marshall povolal všechny své mutanty. Když mutanti zjišťovali, že nejsou sami, kdo se vrací do hlavního stanu, pochopili, že jde o vážnou záležitost.

Bully se už neopovažoval mluvit o svém palci. Ani se k tomu nedostal. Celou noc nespál. Pracoval na plánu, jak proniknout na Topsid. Tento plán uvedl Allana v úžas, protože doslova

vyhrkl: „Cože, vy se chcete na Topsidu vydávat za Arkonidany?"

„Je to snad tak těžký hrát si na nafoukanýho, ospalýho Arkonidana?" pohotově opáčil Bully.

Atlan na jeho poznámku nereagoval a Zahloubal se nad plánem.

Ve vedlejší místnosti debatoval Rhodan s Johnem Marshallem. Šéf jednotky mutantů hlásil příchod téměř všech svěřenců.

„Je tu i Harno?"

„Ano, pane."

„Taky se tu ještě neukázal Gucky. Chybí, John?" ' „Ne. Už pár hodin se potuluje po palubě KUBLAJCHÁNA. Myšob si asi zase s *někým* hraje myšlenkovou hru."

„Jak jste na to přišel, Marshalle?" se zájmem se otázel Rhodan, protože ho zajímalo, jak Gucky dodržuje jeho striktní zákaz všem mutantům Číst myšlenky vedoucích činitelů Sluneční říše.

„Před hodinou jsem se s ním setkal ve velínu KUBLAJCHÁNA. Povaloval se na pohovce a díval se na moje nove boty. Říkal mi přitom: Myslíš, že v nich oslníš ještěřčí holky? Prozradil se sám, pane."

„Takže taky ví, že KUBLAJCHÁN poletí do akce," řekl zamyšleně Rhodan. „Byl jste s ním ve velínu sám?" „Sám, pane."
, „A co jste mu na to řekl?"

„Zlobil jsem se, pane, ale než jsem ho stačil pokárat, dodal: Hlavně když se nám nic nestane, co? Když pomyslím na ten škrábnutej paleček... Bully mu nic neprozradil, to vím určitě..."

V té chvíli.se Gucky Marshallovi ozval telepaticky z palu-12

by křižníku KUBLAJCHÁN a byl přítom jako obvykle velmi otevřený, až drzý: To od tebe není hezký, že mě pomlouváš, Johne! Raději by ses měl věnovat přestavbě KUBLAJCHÁNA na arkonidskou loď. Myslím, že zrovna malují gramatickou chybu. Podle mě se ON-TARU píše s TH. To by nás mohli odhalit na to tata. Můžu za Perry-..?"

„Okamžitě! To je rozkaz!"

Zatímco John Marshall informoval Rhodana o obsahu telepatické zprávy, najednou pocítil, že tam Gucky není. Už zase zablokoval své myšlenky, anebo se nacházel v teleportačním skoku.

Ale Gucky se nezjevoval a nezjevoval. Rhodan požádal Marshalla, aby se mysoba pokusil najít, respektive aby se pokusil najít jeho myšlenkové impulzy- Ale po několika minutách musel Šéf tajné jednotky mutantů přiznat, že je nalézt nedokáže.

„Já si ho podám," sliboval Rhodan. „Ale tentokrát mu už nebude žádná výmluva nic'platná."

Pak mávl rukou, zapomněl na myšoba a pustil se do projednávání plánu, který přinesl Bully.

„Pane," upozorňoval ho Marshall, „nebude to příliš mnoho mutantů najednou? Není to riskantní? Kdyby se něco stalo, s čímž musíme počítat, pak riskujeme, že jednou ranou přijdeme o všechny naše mutanty."

„Johne," odpověděl Rhodan a lehce přitom kroutil hlavou, „pořád ještě nechápete, že nás k našim opatřením nutí situace. Nemůžeme si vybírat. Před sedmdesáti lety proběhla invaze Topsiderů v soustavě Vega. Chápete, jak velké je nebezpečí, že nás vyčenichají buď oni, nebo sám Regent? Tehdejší diktátor Topsidu už asi nežije, stejně jako nežijí bojovníci, kteří se s námi potkali, ale existují záznamy a zápisy. Proto je musíme co nejrychleji zničit. Na Topsidu o nás nesmí být nikde ani zmínky.

Vím, čeho se opovažuji, Marshall. Vím také, jak těžký je

to pro vás a pro Jednotku mutantů úkol. Stačí aby zklamal jediný mutant, a Sluneční říše zamkne! Pak tu budou Arkoni-dané dřív, než řeknete Švec!"

Ale John Marshall měl pořád ještě námitky ohledně nasazení kompletní jednotky mutantů.

„Pane, právě jste mi vysvětlil, že budete vybírat členy posádky našeho křižníku výhradně podle jejich vzhledu. Takže přicházejí v úvahu jenom muži, kteří se svým vzhledem podobají Arkonidanům, ovšem většina mých mutantů je podprůměrně malého vzrůstu. Zvažte tuto záležitost, prosím!"

„Máte snad nějaký jiný plán, který by se dal lépe realizovat a který by nám přinesl úspěch, Marshalle?"

„Mohli bychom na Topsisu umístit síť hypnovysílaček a hypnoticky ovlivňovat Topsidery tak dlouho, dokud nás bude ohrožovat počítačový Regent!"

„Marshalle," odvětil Rhodan vyčítavě. „Víte přece, co si myslím o masových manipulačních prostředcích- Považuji je za tu nejposlednější ze všech možností. Kromě toho netušíme, jak by Topsiderové reagovali. Neznáme strukturu jejich mozků. Mám si snad po celý zbytek života dělat výčitky, že jsem milionům Topsiderů způsobil šílenství? Já přece nejsem bezduchý stroj!"

Než na to Marshall mohl něco namítnout, otevřely se dveře a společně s Mercantem vstoupil myšob Cucky. Spokojeně se šklebil a cenil hlodáky.

„Musím vás vyrušit, pane...,“ řekl Allan D. Mercant. „Poté, co jsem rozvědce vyhlásil poplach, mě vyhledal Gucky. Akce, kterou jsem pak zahájil, momentálně ještě běží. Ale očekávám, že brzy skončí.“

Gucky zabránil telekomovému specialistovi Ulbersovi a inženýru impulzních agregátů Huang-Luovi odpálit sondu, se kterou na jejich znamení čekala parta lidí na Měsíci. Tato sonda byla zabavena. Obsahovala hypervysílačku s naprogramo-

váním, podle kterého měla každých pět minut nepřetržitě vysílat galaktické souřadnice Země!" , r

Allanu D. Mercantovi se chvěl hlas, když to říkal, což u jeho osoby bylo více než neobvyklé.

Myšob se povaloval na pohovce, jeho chytrá očka se koulela a spokojeně se křenil. Neustále si prohlížel Perryho Rhodan a.

Ale Administrátor si ho nevšímal.

„Mercante, podle Čeho soudíte, že vaše akce brzy skončí?"

„Gucky vyjmenoval Sluneční rozvědce jména všech osob, které se spikly proti Sluneční říši. Ulbers a Huang-Lu už byli odveleni na KUBLAJCHÁN a nacházeli se na palubě křižníku, když Gucky najednou zasáhl a telekineticky je zdržel. Pak vyhlásil poplach rozvědce a vynořil se u mě."

Jeden z telekomunikačních monitorů se rozzářil a mladý muž v uniformě Mercantovi hlásil: „Pane, akce Kouzelná flétna skončila. Všech osmnáct spiklenců bylo zatčeno. Konec zprávy. Máte ještě nějaké otázky, pane?"

Šéf Sluneční rozvědky žádné otázky neměl, zato Rhodan se trochu popleteně vyptával; „Proč akce Kouzelná flétna, Allane?"

„Netuším," odpověděl oslovený. „Ano, proč právě Kouzelná flétna?"

Z pohovky zapištěl Gucky: „A proč ne? Copak sondy nepřipomínají flétny? Dohřej nápad, ne? Každopádně jsem musel rychle zakročit, Allane, Když jsem křikl do mikrofону: Akce Kouzelná flétna běží, vaši chlapi se rychle aktivovali. Každý si myslel, že něco zanedbal nebo přehlíd. Rychle nasáli všechny adresy, který jsem jim dal, a pak se to rozběhlo... Měl jsem dost času přečíst si v mozcích obou zajatců jména dalších spiklenců."

„Cos s nimi provedl?" zeptal se Rhodan ostře.

Gucky zůstával dál v pohodě na pohovce a velkoryse vysvět-

loval: „Perry, ty ses přece Administrátor Sluneční říše. Drobnosti nech na nás. Kdypak začíná akce Zubař?" „Co je zas tohle?" vyjel na něj Rhodan.

„Není to přesnej název, Perry?" řekl Gucky a tvářil se přitom jako nevinítko. „Nechceme snad Topsiderům šáhnout na zoubek, Perry?" „Ted' už ale jdi, ty jeden rošťáku,..." neudržel se Perry Rhodan a se smíchem Guckyho vyprovodil z velínu.

Cucky nebyl pryč ani pět minut, když se v interkomu objevilo hlášení, které vysvětlovalo důvody spiklenců.

Všech osmnáct zatčených mužů bylo během posledních tří let stíženo důtkami, napomenutími, či dokonce skutečnými tresty. V žádném případě to však nebyli lenoši nebo hlupáci. Ulbers se dokonce těšil pověsti jednoho z nejlepších odborníků na telekomunikační techniku.

Postupem Času se z těchto opozičníků stávali nepřátelé Perryho Rhodana a jeho politiky, a proto se rozhodli zradit Zemi. Nebyli první...

„Neštěstí nechodí po horách," ztěžka oznamoval Rhodan, když si přečetl hlášení. „Ale co ted' mám udělat s Guckym? Přece ho nepotrestám, když nás zachránil před katastrofou, ale nějak bych ho pokárat měl. Vždyť si pořád dělá co chce. Marshalle, proč se smějete?"

„Pane," odpověděl šéf jednotky mutantů. „Gucky si přece vždycky bude dělat, co bude chtít! To by přece jinak nebyl on!"

^^^

Tři tisíce Swoonů a stejný počet lidí dostal od Rhodana úkol co nejdříve vyvinout přístroje, pomocí kterých by bylo možné vytvářet obří ionizační pole v hyperprostoru a udržovat je ve stabilitě.

Bully, který vytvořil i tuto část plánu boje proti Topsiderům, 16

zase jednou prokázal, jak dobře umí s okurkovými bytůstka-mi Swoony jednat. Pořád dokola jim trpělivě vysvětloval: „Potřebuju rušivá hyperpole astronomických velikostí. Pole, která se neprolomí ani po tisíci hodinách. Chci tedy přístroje, pomocí kterých budu schopen rušit hypervysílání celé planety. Přál bych si, abyste byli za tři dny hotovi.”

Swoonové kroutili hlavami a nesouhlasili, protože něco takového ještě nikdy nedělali, ale Bully trval na svém: „Přátelé,” vysvětloval kolegiálně. „Přece nejsem hlupák. Vím, že moje zakázka je takřka neproveditelná. Takřka..., a tohle slůvko, panové, byste měli pochopit jako motivaci...”

Nakonec přece jen ty malé zelené odborníky přesvědčil, aby se pustili do práce.

Terranie žila přípravami. Postupovalo se přísně podle plánu. Celá armáda robotů dostala arkonidský vzhled. Jejich naprogramování muselo být změněno. Nový program trval na arogantním, povýšeném chování.

Dva tisíce mužů posádky KUBLAJCHÁNA se podrobily intenzivnímu hypnoškolení. Neměli se Arkonidanům pouze podobat, měli se i jako Arkonidané chovat.

KUBLAJCHÁN se přejmenoval na ON-THARU, ale nezůstal sám. Spolu s ním letělo do akce dalších osm lodí o průměru jednoho sta metrů, každá se sto padesáti muži posádky, a dva těžké křižníky. Všechny lodě doprovodu byly označeny a popsány podle arkonidských zvyklostí a předpisů.

Bully ve svém plánu počítal se čtyřmi dny příprav. Ale na konci druhého dne to vypadalo, jako by se k Topsidu nemohlo letět ani za týden.

Jedna závada stihala druhou.

Z praskliny mezi prostory docházely další a další alarmující zprávy: Počítačový Regent Arkonu mobilizuje všechny pomocné národy svého Impéria a nutí je dát mu k dispozici své nejlepší vesmírné důstojníky.

Celých devatenáct letek obsadili Topsiderové!

Pěny Rhodan vyrušil Bullyho z příprav.

„Cože? Devatenáct letek? Všechny obsazené topsiderskejma oficírama? Jsi sám. Pěny?“, „Ano.“

„Pak buď tak hodnej a už mi neposílej žádný informace. Mám strach. Netuším, čím to je. Valí se to na nás jako lavina... Panebože, Pěny, myslíš, že jsme zase něco podcenili nebo přehlídli?“

Pěny přemítal. Reginald Bull byl v tomto svém rozpoložení velkou neznámou. Takhle ho Rhodan opravdu neznal.

„Ohledně akce na Topsidu jsme nic nepřehlédli ani na nic nezapomněli,“ odvětil pevným hlasem Rhodan. „Počítač na

Venuši nám vypočítal velice výhodný poměr procenta pravděpodobnosti úspěchu...“

„Počítač...,“ zopakoval pohrdavě Bully. „Moje averze vůči těm studenejm potvorám je čím dál větší... Čert vem počítače. Pěny. Já jsem si řekl, že se v tyhle akci budu řídit instinktem a že se nebudu ohlížet na výpočty z komputery...“

„No, myslím, že nebudeš mít příležitost, Bully,“ oznamoval Rhodan ve videofonu. „Tvůj plán byl změněn v tom směru,

že Allan, já ani ty na Topsid nepoletíme. Poletí tam mutanti se speciálními techniky!“

Bully tiše hvízdal. Pokyvoval hlavou a pak řekl: „A jaká práce zbyde na nás. Pěny?“

„Samé drobností, filigránská práce. Téměř neřešitelný úkol . připravit se na přímou akci proti mamutímu počítači na Arko-nu. Musíme ho nějak obelstít. Už jsi někdy přemýšlel, jaké by to bylo, kdybychom ho nakrmili falešnými informacemi? Špatným programem. Abych pomohl na nohy tvému otřesenému sebevědomí, chci ti povědět, co našim záměrům říká počítač na Venuši. Atlan se s tím vrátil skoro v depresi...“

„Pěny,“ energicky ho přerušil Bully, „ty se vůbec nedivíš, že my, Sluneční říše, jsme za osmdesát let švy existence ještě nikdy nepadli na hubu? Ale mockrát jsme si o to říkali! Co

děláme pokaždý před novou akcí? Klušeme za počítačem a necháváme si vypočítat šance na úspěch. Vždyť už jsme tím pádem poloviční Arkonidani! Bez odporu spolýkáme, čím nás počítač nakrmí! Zapomínáme, že jsme lidi!

Jenom mi teď nevysvětluj, že akce na Topsidu má zásadní důležitost a že jako taková musí být pořádně spočítaná a promyšlená. Že jsme se museli počítače na Venuši zeptat. Všechno, co děláme, má nějaký následky. Ovšem jestli se naučíme spoléhat na to, že jsme lidi a že máme rozum a instinkt, snad se nám přece jen podaří toho mizeru Regenta obelstít!

Arkonidani se spolehli na počítače a začali být líný na přemejšlení. Zdegenerovali. Copak se z našich vnuků a pravníků mají taky stát ospalí lenoši? Proto mě srdečně málo zajímá, co žvaní počítač na Venuši. Zatraceně, Pěny, vždyť jsme lidi a ne Arkonidani. Musíme jako lidi jednat!"

Rhodan vzal místo odpovědi kousek papíru, na kterém stály výsledky z počítače, a ukázal Bullymu rukou psanou poznámku: Chybné. Lidské hodnoty nebyly vzaty v potaz. Rh.

„Proč mé necháváš tak dlouho vykecávat, Pěny?" zabručel tlouštík, ale Rhodan se rozzářil: „Protože mě bavilo ti naslouchat. Řekl bych, že si tyhle pravdy musíme vzájemně neustále připomínat. Mimochodem - co dělá vývoj ionizačních polí?"

„Zítra večer ještě nebudou žádný výsledky. Jsou problémy se .stabilizací pole. O hyperprostoru toho víme zatraceně málo..."

„No, byl to tvůj vlastní nápad. Bully, tak se s ním musíš poprat. Kdy Čekáš sériovou výrobu agregátů? Zítra večer?*"

„Pokud se do ty doby stane pár zázraků, pak jo, jinak..."

Nyní se projevilo, že Pěny Rhodan je přece jen z jiného těsta než podsaditý Reginald Bull. Ledově chladný, nekompromisní. „Do zítřejšího večera se musí sériová výroba rozběhnout. Bully. Konec!"

Do pracovny Perryho Rhodana vstoupil starý arkonidský

vědec Crest. Crest ani Thora nesměli na planetě Poutník dostat dar relativní nesmrtelnosti. Vstup pod život prodlužující buňkovou sprchu jim byl zapovězen. Teď už se Crestův život blížil svému konci. Fyzicky velmi zchátral, ale jeho psychické síly zůstávaly pořád stejné.

Posadil se vedle Rhodana a začal: „Perry, ještě jednou jsem si-prosel seznam mutantů, kteří mají jít do akce. Nebylo by moudřejší poslat na Topsid jenom polovinu těchto nenahraditelných lidí? Atlan se mnou moc nesouhlasí, ale John Marshall ano.”

„Creste,” odpověděl Rhodan, když se zhluboka nadechl, „my to prostě musíme riskovat. Akce na Topsidu musí být co nejrychleji skončena. Nezapomínejte, že nás tlačí čas. Vyrážíme

z defenzivy. To je vždycky riskantní... Moment, prosím, hlásí se hyperstanice.”

Opět přicházela nová hlášení z fronty mezi Arkonidany a Druufy. Za tuto záplavu zpráv vděčili raketovým sondám.

„Pane,” oznamoval velitel hyperstanice, „máme teď úplný přehled o arkonidských bojových jednotkách na frontě. Arkon tam má osmdesát tři bojových lodí,

Něco přes padesát tisíc lodí Arkonu už letí pod velením organických bytostí, a každou hodinu se střídají další posádky. Do dnešního večera budou všichni velící roboti vyměněni.

Před dvěma hodinami dorazil šestitisícový kontingent Topsiderů. To je během posledních deseti hodin už třetí transport.

Pane, nemáme ještě uzavřena všechna vyhodnocení, ale už nyní mohu zodpovědně prohlásit. Že všude tam, kde bojují Topsiderové, má Arkon jen minimální ztráty. Druufové však jsou dosud nevídanou silou odráženi.

Pane, zde jsou jednotlivá hlášení...”

„Díky,” přerušil ho Rhodan. Tento přehled mu stačil. Vypnul spojení.

„Takže,” obrátil se na starého Arkonidana. „Nevypadá to zle? Nyní bude muset zakročit základna na Hádésu i Ellert.

Počítačový Regent nesmí mít ani vteřinku klidu, protože pak bychom tu každou chvíli mohli mít arkonidské křižníky..."

„Co chcete dělat, Rhodane?“ zeptal se Crest, který tohoto Pozemšťana od první chvíle tiše obdivoval.

„Naše základna v časoprostoru Druufů dostane prostřednictvím sondy rozkaz využít všech možností, především pak Ellertova vlivu na Druufy, a vyprovokovat je k ještě silnějším útokům proti blokádě Arkonu. Pokud Druufům tuto návnadu nepředhodíme, může se stát, že protivník během následujících dní vyšle bojové svazky flotily se supersilnými ochrannými štíty, které jsou prakticky nezničitelné.

Creste, jak dlouho mohou trvat přípravy?“

„Tři, maximálně pět hodin, Rhodane. Ale...“

„Promiňte, Creste, žádné, ale* v této chvíli neuznávám. Takže za pět hodin očekávám podklady. Máme ještě něco jiného?“

Crest odešel.

Potom se Rhodan spojil s Allanem D. Mercantem. „Něco, nového o Topsidu?“

„Ne, pane. Až na několik robotských křižníků se v sektoru Orionu neobjevila žádná arkonidská loď, nicméně mí agenti zjistili, že se Regent Arkonu během posledních čtyřiaadvaceti hodin třikrát spojil s Topsidery. Rozhovor nebylo možné dešifrovat.“

„A jaká je všeobecná situace, Mercante?“

Maršál svažtil obočí. „Je to špatné, pane! Regent je hodinu od hodiny silnější. Drží všechny národy své říše v opratích pevněji než kdykoli předtím... Dokonce ani Arasové se neodvažují muknout, o Skokanech a Těžkých ani nemluvě. Mohou za to Druufové a jejich neustálé útoky... V podstatě sjednotili Velké Impérium. Mí agenti neustále bojují s nejrůznějšími hádankami. Staré snahy o separace, revolty proti Arkonu a podobné věci nyní v Impériu zcela vymizely.“

„Díky, Mercante.“

Potom se Rhodan spojil se základnou na Hádésu a vydával rozkazy. Po chvíli se hlásila planeta Pluto.

„Počkejte!“ křikl Rhodan, dokončil vydávání rozkazů pro Hádés a teprve pak se postaral o spojení s Plutém.

„Ano?“ řekl Rhodan a obrátil se k monitoru, na kterém na něj čekala tvář šéfa pozorovací stanice na Plutu. „Pane, odpusťte...“

„No dobře, co se děje?“ vykřikl Rhodan a dal tím najevo, že je vyrušen.

Tvář šéfa stanice ztuhla. Odkášlal si a potom poznamenal:

„Pane, jistý poručík Thomas Cardif se několik dnů pokouší../“,

Perrym Rhodanem to trhlo, když padlo jméno jeho syna Thomase Cardifa. Ale neprozrazoval nic z vnitřního vzrušení, když majorovi vpadl do řeči: „Jsem jeho nadřízeným já nebo vy, majore? Chovejte se k poručíku Cardifovi tak, jako ke každému jinému důstojníkovi.“

„Pane...“

Pěny Rhodan nemohl přehlédnout, jak se major musí ovládat. „Psychiatrické vyšetření poručíka Cardifa prokázalo, že na základě komplexů nenávisti vůči vám je jenom podmíněně zodpovědný za své činy, a proto bych si dovolil...“

Perry Rhodan se předklonil. Jeho šedivé oči jiskřily. Zvážněl a zpřísněl, jenom hlas zůstával klidný. „Pokud poručík Thomas Cardif patří do léčebny pro nervově choré, pak nemůže zůstat důstojníkem Sluneční vesmírné flotily. Pokud však není nemocen a trpí pouze uměle vyvolávanými komplexy nenávisti, pak toho mladého muže něčím zaměstnejte, majore! Máte děti?“

„Ano, dva chlapce a děvče, pane...“ „Oukej! Tak co s ním teď uděláte, majore?“

„Pořád proti vám vede vzbouřenecké reci, pane...“, řekl major a konečně promluvil konkrétně.

„To bohužel nejsou žádné novinky, majore. Ovšem příliš jste mě neuklidnil, protože ve skutečnosti pořád zohledňujete, že

Thomas Cardif je můj syn. Ale to od vás nechci. Postavte ho před válečný soud, kam patří, a až si odpyká svůj trest, zaměstnejte ho tak, aby ho přešla jakákoli' chuť ke vzbouřeneckým řečem!"

„Pane; smím k tomu ještě něco poznamenat?"

„Prosím!"

„Pane, poručík Cardif má vaši energii..."

Perry Rhodan majora opět přerušil. „To je pozitivum, které rád slyším. Pokuste se tu jeho energii trochu usměrnit. Přál bych Thomasi Cardifovi, aby se vám to podařilo... Ano, majore, myslím, že děti jsou na světě proto, aby svým rodičům dělaly starosti... Díky. Konec!"

Spojení mezi zledovatělým Plutém a Zemí bylo přerušeno, ale v Terranii seděl Perry Rhodan a dlouhé minuty přemýšlel o synovi. Dali mu jméno Cardif, aby mohl vyrůst zcela oproštěn od vlivu a podpory slavných rodičů.

Thomas Cardif, jediný syn Perryho Rhodana, nenáviděl svého otce!

Když do pracovny vstoupil Bully, Rhodan to pocítil jako vysvobození. Podsaditý muž se zarazil. „Něco nového?" zeptal se opatrně.

„Thomas půjde před válečný soud, Bully."

„Neříkej!" zafuněl Bully. „A ty...? Ty jsi, s tím samozřejmě souhlasil, Perry Rhodane?"

„To jsem musel, jako Administrátor Sluneční..."

„Perry," přerušil ho Reginald Bull. „Jsi ten nejlepší a nejskvělejší Člověk, ale jako otec stojíš za houby! Můj táta by mě zeřezal jako psa, kdybych prováděl to co tvůj syn, ale kdybych to přehnal, byl by schopen běžet až k prezidentovi Spojených států, aby za mě ztratil slovo. Co ale děláš ty...? Pusť mě k tomu přístroji!"

Odstrčil Perryho stranou. Zmáčkl tlačítko a pak se mu ozvala centrála. Reginald Bull požadoval spojení se stanicí na Plutu.

Zanedlouho je měl.

„Majore," začal Bully. „Jedná se o Thomase Cardifa. Nesouhlasím, aby tento mladý muž šel před válečný soud. Ano, mluvím ze stejného místa, ze kterého s vámi před chvílí hovořil Administrátor. Sedí vedle mě. Takže jsme si rozuměli? A co se týče poručíka, majore..., s tím si určité poradíte lépe než já. Ale rozuměli jsme si...?"

„Dokonce velmi dobře, pane Bulle," ozvalo se s úlevou z planety Pluto.

„Oukej. Konec, majore!" křikl Bully do mikrofону a pak vypnul spojem.

Potom už o případu Thomase Cardifa nemluvil. Proto za Rhodanem nepřišel.

„Zejtra v poledne se rozběhne série nových přístrojů, Perry! Odborníci to už zvládli. Za několik hodin bude prototyp a začne se zkoušet. Myslím, že tuhle noc se budeme moct oba podívat do švy postele."

Zatímco tohle říkal, zamýšleně sledoval polštářek palce, který byl už dávno zahojený, ale který se mu ještě pořád nelíbil, protože nespokojeně kroutil hlavou.

Perry Rhodan se ho neptal na důvod nespokojenosti. Nechtěl znovu vyslechnout informaci o temných tušeních.

„Ano," řekl jen, aby odlákal Bullyho pozornost. „Myslím, že se dnes v noci oba konečně trochu vyspíme."

^ A ^

Joe Pasgin oznamoval expertovi na ionizační pole Gallusovi;

„Pokusy rozběhnete teprve v sektoru Orionu. Je to rozkaz šéfa, pane Gallusi. Koneckonců přece nechceme, aby k nám na Zemi přiletěli Arkonidané. Slyšíte? Za dvacet vteřin budeme transítovat a vynoříme se v oblasti Orionu. Ty dvě minuty ještě vydržíte, ne?"

Osm lehkých křižníků a dvě lodě třídy Země skočily pod ochranou tlumičů vlastních frekvencí do vzdálenosti zhruba

osmi set světelných let a vrátily se do mateřského vesmírného prostoru.

Jakmile se rozplynul rematerializační šok, jakmile odezněla táhlá bolest v zátylku, experti se pustili do práce a začali na palubě křižníků SAMBO. Vytvářeli ionizační pole astronomické velikosti a udržovali je ve stabilitě.

Netrvalo dlouho a spojaři na palubě BURMY překvapeně vykřikli. „Skutečně! S telekomem si už nepomůžeme! Nevěřil jsem tomu!”

Gallus byl nyní pouze výzkumník. „Nastavte směrový paprsek, spojaři. Chci změřit reflexy!”

A zatímco se smíšený svazek sluneční flotily blížil k planetě Topsid poloviční rychlostí světla, na lodích SAMBO a BUR-MA probíhaly poslední praktické pokusy.

Gallus prováděl přímo s fanatickým zaujetím řadu experimentů a kladl test za testem stále přísnější požadavky na výsledky, ovšem ať dělal co dělal, aby pronikl ionizačními poli v hyperprostoru, nedařilo se mu to. Ještě báječnější byla skutečnost, že tyto rušivé zóny zůstávaly stabilní, a že je bylo možné posunovat ve všech směrech bez větších nároků na energii.

„Pane Pasgine, šéf s námi bude spokojen!” konstatoval Gallus a hlas mu přitom přeskakoval.

Pasgin jeho nadšení přeslechl. „Žádná rizika?” zeptal se.

„Rizika tu jsou, totiž že reflexní pole nastavíme ve špatném úhlu, a potom...”

„Panebože,” vyděsil se Pasgin. „Pak by se například vysílání Regenta Arkonu mohlo odrazit jako od stěny a vrátit se mu?”

„Samozřejmě!” konstatoval překvapeně Gallus, protože si nedokázal vysvětlit důstojníkovu rozčilení.

„Šéf o téhle možnosti ví?”

„Samozřejmě že ne! Jak by mohl!”

„Ježíši! Takhle se může divit jenom vědec, kterež žij&v ob-

lacích!" vyhrkl Pasgin. „Co si myslíte, že počítačové) Regent udělá, až místo odpovědi dostane zpátky svou vlastní otázku? Pošle část flotily na místo, odkud bylo telekomové volání odraženo!"

„Kam pošle flotilu? Do hyperprostoru?" zeptal se Gallus a ani se přitom nijak nezlobil,

Joe Pasgin se ovládl- Začínal chápat. Že experti a vědci nemohou znát drsnou skutečnost tak jako on, a proto odpověděl: „Tam ne, ale arkonidské křižníky se vynoří v místě, kde se bude nacházet zdroj rušení hyperpolí, a potom nesmiřitelné udeří. Proto by se o téhle variantě měl šéf co nejdříve dozvědět."

Gallus začal chápat. Pasgin se s ním rozloučil a vracel se do velínu. Tam už vládl činorodý provoz. Ze všech okolních kulovitých lodí přicházely údaje a hlášení. Lodě zahajovaly jeden z nejodvážnějších manévřů, jaké kdy Perry Rhodan připravoval. Tato akce nebyla jenom velice nebezpečná, ale dokonce drzá. Nicméně skutečnost, že nepůjde o skutečný boj, nýbrž o žert, který chtějí Pozemšťané provést Počítačovému Regentovi, naplňoval všechny členy posádky potěšením, proto šli do tohoto rizika docela rádi.

Joe Pasgin zběžně kontroloval hlášení ostatních lodí. Kontroloval údaje o jejich pozici a potom kývl směrem k obsluze palubního počítače. Se vším souhlasil.

Pak přišel Gallus. Pasgin se na něj okamžitě obrátil a ukázal k počítači; „Prosím, pane Gallusi, zkontrolujte výsledky z počítače..."

„Moment, pane Pasgine," namítal Gallus, „patrně tu došlo k nějakému nedorozumění. Já nejsem schopen kontrolovat vyhodnocení palubního počítače. To nedokáže ani žádný Arkonidan, protože všechno, co se týká hyperprostoru, není nic jiného než počítání s mnoha neznámými. Nicméně jsme pomocí počítače schopni dojít k určitým správným závěrům, ale

ani my, ani žádný Arkonidan není schopen pochopit, proč se to počítačům daří!"

„Takže jste toho názoru, že mohu k Zemi odvysílat dohodnutý signál o ukončení příprav?" překvapeně se zeptal Joe Pasgin.

„Ano," mýnil ionizační expert, „to klidně můžete."

„No dobrá... Takže můžeme zahájit akci," zabručel Pasgin a zavolal spojovou centrálu. „Odešlete dohodnutý signál. Kód znáte- Potvrďte. Konec."

Spojaři potvrdili příjem. Zároveň odeslali připravený signál. Akce se rozběhla.

-Ý- ^ ^

Dne 6. ledna 2044 ve 23:31 hodin pozemského času velká stanice hyper vysílačky Terranie přijala signál z paluby křižníku BURMA a okamžitě jej odeslala do velínu křižníku KUBLAJ-CHÁN.

O čtyři minuty později tento superobří křižník odstartoval. Kulovitá loď o průměru patnácti set metrů nesla dva tisíce členů posádky, kteří byli pro tuto akci speciálně vybráni. Už jejich uniformy vypovídaly o všem. Kamkoli se člověk na KUBLAJCHÁNU podíval, všude spatřoval arkonidské uniformy a všude slyšel arkonidštinu nebo všeobecně platnou galaktickou řeč interkosmo.

Posádka KUBLAJCHÁNU jako by angličtinu ani neznala! Dne 7. ledna roku 2044 ve 2:01 pozemského Času superobří křižník transitoval pod ochranou silného tlumiče vlastních frekvencí, aby ani ne jednu světelnou minutu před smíšeným svazkem lodí Země v blízkosti cílové soustavy vyplul zpět z hyperprostoru.

Zatímco dva tisíce Pozemšťanů převlečených za Arkonidany trápily bolesti z transitního šoku, počítač odeslal smíšenému svazku poznávací signál.

Nejdůležitější muži tohoto krkolomného uskupení se společně s Perryem Rhodanem zdržovali ve velínu KUBLAJCHÁNU a naslouchali zprávě Joea Pasgina o pokusech s rušivými poli v hyperprostoru.

Bully, který vinou své podsadité figury skutečně nevykazoval žádnou podobnost s Arkonidany, ale přesto měl na sobě uniformu arkonidského generála, řekl polohlasem: „Jestli s téma ionizačníma polema nezažijeme zklamání, pak mi říkejte Smith. To jsou ale vyhlídky!"

Nikdo mu neodporoval, dokonce ani myšob Gucky, který se protahoval na malé pohovce v uniformě arkonidského inspektora. Vedle něj ležela koule. Harno, jeho nový přítel.

Jakkoli ve velínu vládl klid, ve spojové centrále měli všichni plné ruce práce.

Instrukce stíhala instrukci- Lodě Perryho Rhodana zahájily výstavbu kompletního odrušení planety Topsisid v sektoru Orionu. Jedno ionizační pole vznikalo za druhým. V odstupu třiceti světelných minut od soustavy Topsisidu se jako koule vytvářelo něco, co neexistovalo v normálním prostoru, nýbrž v nepochopitelném hyperprostoru. Toto pole zabraňovalo jak příjmu, tak odesílám'jakýchkoli hyperzpráv z Topsisidu a směrem k němu.

Ve velínu KUBLAJCHÁNA, označeného na povrchu lodi jako ON-THARU, byl informován palubní počítač a neustále chrлил průběžné informace.

Dne 7. ledna 2004 ve 3:44 hodin pozemského Času byl ještěřčí svět Topsisid izolován od okolního vesmíru. Teprve pak mohl Perry Rhodan začít pomýšlet na napravení staré chyby.

Zatímco se ON-THARU zvolna sunul poloviční rychlostí světa ke dvojsluneční soustavě Topsisidu, zbytek flotily Pozemšťanů zůstával v oblasti před a za zónou rušení. Na superobří lodi probíhaly přípravy na přistání, které nemělo být doprovázeno přijetím v podobě silné paprskové palby.

Rhodan se sklonil nad mikrofon a ohlásil do spojové cent-

rály: „Nastavte Regentovu hyperfrekvenci a vysílejte. Postačí třicet vteřin.“

Téměř zároveň za ním zaduněly kroky těžkého robota, který si to mířil přímo k němu.

Atlan se nuceně pousmál, Bully se pobaveně zašklebil. Zdálo se, že na své silvestrovské zranění dávno zapomněl.

Myšob jako by z napětí okamžiku vůbec nic nevnímal. Hrál si s kulovitou bytostí Harnem, oči měl zavřené, ale cenil hlodáky, což znamenalo, že je ve svém živlu.

Z reproduktoru se ozvalo hlášení: „Maskování dokončeno!“

Rhodan přikývl.

Robot se zastavil vedle něj. Byl na tuhle situaci naprogramován.

Na monitoru se objevilo obávané znamení počítačového Regenta Arkonu. Už dvacet vteřin je museli vidět i Topsisiderové na svých monitorech.

Z Topsidu přicházel první signál! Oznamoval příjem.

Přesně ve třicáté vteřině promluvil robot vedle Rhodana. Jeho kovově znějící hlas měl úžasnou podobnost s hlasem počítačového Regenta.

„Tady Velký Koordinátor. Ještě dnes přistane na Topsidu loď ON-THARU s mým zmocněncem Attorem na palubě, aby na místě provedl jistý průzkum. Vyplňte mu každou prosbu, každé přání nebo rozkaz. Nesplnění Jeho příkazů bude mít za následek zničení planety!“

Spojení pak bylo přerušeno.

Topsisiderové museli být přesvědčeni, že k nim hovořil Re[^]gent.

Robot připravený pro tuto mystifikaci, odešel z velínu. ON--THARU se řítla poloviční rychlostí světla ke dvousluneční soustavě, která se svými sedmadvaceti planetami nemohla být považována za malou. Ze sedmadvaceti světů patřilo patnáct velkému, zářivě bílému slunci, které bylo šestkrát větší než jeho fialový průvodce.

Šest dalších planet obíhalo fialové slunce, které bylo velice horké a mělo mizivou hmotnost, bezvýznamnou gravitaci a malý průměr.

Zbývajících šest planet obíhalo kolem obou těchto sluncí. Jedna z nich byla mateřskou planetou Topsiderů, zatímco zbývajících pět oběžnic mělo jen druhořadý význam.

Palubní počítač ON-THARU vydal poslední souřadnice kurzu k cílové planetě, když byl křižník zaměřen Topsidery.

„Zaměření!”

„Strukturální otřesy prostoru!”

„Šest lodí na levoboku..., dvě na pravoboku!”

Tři muži, v jejichž rukou ležel úspěch i neúspěch tohoto krkolomného podniku, na sebe krátce pohlédli.

„Zbraňová centráló?” zeptal se Allan.

„Ano, pane?” ohlásil se službu konající důstojník a hned se opravil; „Ano, admirále?”

„Pokud by se Topsiderové podle vašeho názoru dostali příliš blízko, střílejte varovné dávky před čela jejich lodí. Vysílačkami se jim ozývat nebudeme. Jestli se chceme vydávat za Arkonidany, musíme se chovat stejně jako oni. Takže - střílejte bez varování, ale Topsidery nezasahujte! Rozuměl jste?”

„Ano, admirále... Když už Arkonidan, tak se vším všudy!”

Atlan se ohlédl. Rhodan s Bullym se usmívali... Koneckonců i Atlan byl přece Arkonidan...

KUBLAJCHAN zanedlouho vypálil první varovnou dávku.

„Topsiderové požadují jméno lodi, pane...,” hlásili spojaři. A hned nato zaměřovači: „Energetické zaměření, pane! Snaží se nám dělat potíže přímo z planety Topsid!”

Toto druhé hlášení však bylo poněkud nejasné.

„Potíže? Co to znamená?” vyhrkl Rhodan.

V té chvíli zavyly absorbéry energetického ochranného štítu lodí. Neočekávaný zásah trval jen dvě vteřiny, pak bylo po všem. Reproduktoři opět hlásili novinky ze spojové centrály:

„Topsid se omlouvá, že ON-THARU poznal příliš pozdě, a že už vyslal rozkaz, aby se hlídkové lodě obrátily a zmizely!"

„To není Jenom hloupá lež, to je dokonce drzá a sprostá lež!" komentoval to Bully. „Měli bysme..."

A znovu spojaři: „Hyperspojová stanice Topsidu volá Regenta!"

„Nebudeme reagovat!" rozkázal Perry Rhodan. Vzpomněl si, kolikrát už se i on sám marně snažil s Regentem spojit. Potom se obrátil na důstojníky lodi: „Pánové, směl bych zvědět, co to bylo, co málem prolomilo naše ochranné štíty?"

„Pane, tady oddělení energetického výzkumu," ozval se doktor, Bansfield, jako by dole v útrobách křižníku zaslechl Rhodanovu otázku. „Topsid musel vyvinout nějakou novou defenzivní metodu..."

„Tak mluvit!" naléhal Rhodan.

„Odpusťte, pane..."

„Mluvit!"

„No..., máme pro to jen provizorní název - dvoufázový proud -, protože ještě netušíme, jak Topsiderové dokázali změřit kapacitu našeho ochranného štítu pomocí paprsku. Víme jenom, že tento paprsek bezprostředně reaguje na napětí našich energetických štítů..."

„To přece není konstantní!" namítl Bully. „Nesmysl!"

Ale mladý vědec si byl svou věcí patrně skutečně skálopevně jist. „Pane, taky jsem si to nejdříve myslel, ale když jsme zjistili, že zásobní banky pro zachycovanou energii zůstaly zcela prázdné, přesvědčilo nás to, že Topsiderové museli najít prostředek, pomocí něžž neútočí proti energetickému ochrannému štítu ještě větší energií, ale odebírají nám energii určenou pro ochranu... Pane, tento paprsek Topsiderů prošel naším ochranným štítem a přepóloval všechny absorbéry a transformery!

Je to proces, který lze objasnit pouze za pomoci hypertho-

riky, spekulativní hraniční vědy staroarkonidských matematiků..."

Perry Rhodan kdysi prodělal nejvyšší formy arkonidského hypnoškolení, stejně jako Bully, proto se nyní podívoval, že doktor Bansfield tyhle podrobnosti zná. Ale svůj podiv nedal nijak najevo. Poděkoval doktoru Bansfieldovi a požádal ho, aby se dál stejně pečlivě věnoval své práci.

„Je pro nás životně důležité, abyste tento fenomén plně objasnil, doktore. A spolehněte se, že se na Topsisdu o tuhle novou zbraň budeme opravdu velice intenzivně zajímat. Děkuji vám. Konec."

. ^ X ^

Věžovité teleskopické nohy ON-THARU vyjely, agregáty lodi ztichly a místo nich udržoval loď v rovnováze nehlučný antigrav.

Plula tři sta metrů nad kosmodromem v Kerh-Onfu, což bylo podle arkonidského hvězdného katalogu nejdůležitější město dvojslunečné soustavy s jediným kosmodromem, který mohl vydržet přistání superobřího křižníku.

ON-THARU se zvolna snášel dolů.

Perry Rhodan přivolal Johna Marshalla, Guckyho a Hama. První dva měli pomocí svého hypnotického nadání přezkoumat smýšlení davu ještěrek, který čekal na okraji kosmodromu, zatímco Harno měl pomocí své projekce najít místo, odkud byl do vesmíru vyslán onen podivný paprsek.

Allan a Bully přistáli s mohutným křižníkem, který v očích Topsiderů ztělesňoval sílu a moc arkonidské říše. Veškeré zbraňové soustavy byly obsazeny, a dokonce i fiktivní trans-miter měli připraven k boji.

Vtom myšob vyhrkl: „Perry, Topsiderové nás nenávidí. Něj-radši by každého jednotlivého Arkonidana poslali do neřidi-

terny rakety a vystřelili by nás do vesmíru. Regenta nenávidí víc než mor!"

„To je pravda“ přikyvoval Marshall. „Arkon si nuceným rekrutováním vesmírných důstojníků definitivně zkazil pověst.“

Crest naslouchal. Nyní se ozval. „Ještěrky dosud v dějinách vztahů s Arkonem vždy porušily uzavřené smlouvy.“

Gucky se opřel o Rhodana. Jako jediný si to mohl dovolit, snad proto, že spíše připomínal chlupaté zvířátko než inteligentního tvora.

„Šéfe, svolávají vládní vyslance. Jejich nejvyšší Šejk se jmenuje Xxal-Ri. To je mi pěkný ptáček! Pořád myslí jen na nějaký intriky a podvody. Zrovna přeměšlí, pročpak asi tak pomalu přistáváme...“

ON-THARU měkce dosedl. Impulzní pohony už zcela ztichly, i antigrav se dezaktivoval.

Rhodanovi se telepatickou cestou ozval Harno. Kulovitá bytost se vznášela ve výši jeho prsou a ukazovala na svém povrchu cizokrajně vyhlížející střelecké stanoviště, které se nepodobalo dezintegrátorovému dělu ani termopaprskometu.

Tohle je to místo, Perry Rhodane, odkud vyšel hmatový paprsek, kterým byl zasažen KUBLAJCHÁN. Topsiderové se během několika minut dozvěděli, že svým paprskem mohou prolomit ochranné štíty naší lodi. Právě hlásí tento výsledek dál...”

„Kdyby Topsiderové mohli, už by z nás dávno nadělali špenát, Perry... Ted’ si právě povídaj o starejch Časech a mluvěj o trestním soudu, kterej prožili u Beteigeuze... Ted’ se rozčilujou, že-neotevíráme žádný výstup...”

Guckyho líčení bylo přerušeno Bullyho poznámkou: „Perry, hlásí se SAMBO.“

SAMBO plul před zónou rušení. „Svazek topsiderskejch obchodních lodí se pokouší navázat spojení se Čtvrtým’ světem švy soustavy...”

Rhodan řekl nazlobeně do mikrofonu: „Af to SAMBO nekomplikuje! Okamžitě ať použijí průtokový proces!" ;

Průtokový proces představoval zachycení cizího signálu, průlet lodi s tímto signálem zónou rušení a jeho další odvysílání směrem k cíli. Bylo to trochu složité, ale ani nejchytřejší hlavy Země nepřišly na nic lepšího, takže se to tak muselo provádět.

Na ON-THARU mezitím proběhly všechny přípravy k opuštění lodi. Hlášení za hlášením pronikalo do velínu. Plán běžel jako po drátku.

Atlan a Rhodan se chystali opustit velín,

„A co já?" energicky zapištěl Cucky. „Neměl bych Topsiderům ukázat, zač je toho loket? Copak jsi zapomněl, Perry?"

„Blesková informace pro Šéfa! Blesková informace pro šéfa!" zaječely reproduktory palubního rozhlasu. Zprávu po--dával poručík Elp od spojařů; „Varování od F. C. Curtisse, agenta Sluneční rozvědky na Topsidu. Právě jsme se dozvěděli, že tu stojí dvě arkonidské lodě, aby vzaly na palubu Šest tisíc vycvičených Topsiderů. Stanoviště těchto lodí je neznámé! Konec hlášení!"

Atlan a Bully si rychle vyměnili pohledy. Bully se napřímil v křesle a napjatě naslouchal. Ve velínu ON-THARU zavládlo tísnivé ticho.

Perry Rhodan se zhluboka nadechl, ohlédl se na Johna Marshalla a krátce přikázal: „Nasadit mutanty!"

Bully pozorně sledoval zahojený palec. Najednou měl stejně divný pocit jako na Silvestra.

Zatímco Rhodan s Allanem opouštěli velín, křikl Marshall na Guckyho: „Udržuj kontakt se šéfem, dokud se nevrátím!*" Pak i on opustil velín, aby proti arkonidským robotům nasadil několik mutantů. Nejdříve ze všeho se musel dozvědět, jak staré Topsidery berou Arkonidané na frontu.

^ _*_ ^

Centrální antigravovou šachtou se Rhodan s Allanem dostali k hlavnímu výstupu z lodi. Když sestupovali po rampě na plochu kosmodromu, po obou stranách lodi vypochoďovaly bojové stroje, které se v ničem nelišily od arkonidských robotů.

V dále před šedobílou kulisou vysokých hor, které obklopovaly město, se tyčily bizarní stavby Kerh-Onfu.

Asi dva kilometry před oběma muži stála skupina dvou set Topsiderů.

Rhodan s Allanem k této skupince namířili, oba v barevných arkonidských uniformách, pyšní a nadnesení jako praví Arkonidané. Napravo a nalevo od nich duněl kovový krok sto padesáti bojových robotů. Za nimi následovala skupina devíti mužů, ale jenom tři mohli být podle vzhledu Arkonidany, ostatních šest vypadalo jako příslušníci nějakého kolonizovaného národa.

Těchto devět mutantů nebylo určeno k ochraně Allana s ^ Rhodanem, nýbrž měli za úkol už při prvním kontaktu s Topsidery zjistit, co na této planetě zůstalo ještě po sedmdesáti letech ze vzpomínky na události v soustavě Vegy.

Hostitelé vykročili lidem v ústřety. Topsiderové se pohybovali vzpřímeně na dvou nohách jako lidé. Měli ruce a nohy, dýchali kyslík jako lidé, ovšem tím byla veškerá podobnost s humanoidy vyčerpána.

Bezvlasá, nahoře protáhlá ještěřčí lebka, ostře řezané rty a vytřeštěné oči jim propůjčovaly dravci vzhled. Bylo těžké si představit, že tyhle bytosti mohou být inteligentní, a ještě těžší bylo představit si, že jejich inteligence zcela odpovídá průměru lidského rozumu. V jejich světě však neplatily pojmy jako morálka a etika. Co se týkalo soucitu, pro ten ve své řeči neměli ani pojem. Ale byli schopní provádět věci, o kterých lidé neměli ani tušení.

Nedalo se čekat, že by nastaly nějaké dorozumívací potíže. Všichni Topsiderové ovládali interkosmo- Rhodan s Allanem

si nebrali automatické tlumočníky, ale před cestou absolvovali hypnoskolení výuky řeči Topsiderů. To však ještěrkám nemínili prozrazovat.

Skupiny se potkaly v polovině cesty.

Jedenáct humanoidů se sto padesáti roboty stálo tváří v tvář zhruba dvěma stovkám ještěřčích bytostí. Byli od sebe na deset metrů.

Atlan vykročil o půl kroku před ostatní. Prototyp Arkonidana - arogantní, pyšný a neomalený.

„Kdo je Xxal-Ri? Ať předstoupí, ale okamžitě!“ řekl Atlan tónem, který se nemohl nikomu líbit.

Topsiderové prozrazovali svůj vztek prostřednictvím jiskření v temných očích. Jeden z nich, oblečený v olivově zelené uniformě, předstoupil.

„Tak ty jsi Xxal-Ri? Regent má zájem zjistit, který Topsider vydal rozkaz ohmatat ON-THARU! Xxal-Ri, víš o čem mluvím?“

„Jo,“ hlesl Xxal-Ri.

Atlan ho hned usměrnil; „Oslovuj mne vznešený pane, a tady...,“ ukázal na Rhodana, „zmocněnce Velkého Koordinátora jako Velkého Arkonidana Attora Jak jste se mohli opovážit testovat loď Arkonidanů? Déle než dvě hodiny na to čekat nebudu. A teď chci jít do města. Uvolněte cestu, ještěrky!“

Člověk musel být Arkonidanem jako Atlan, aby mohl takovou roli sehrát opravdu přesvědčivě. Oslovit Topsidery jako ještěrky byla velká opovážlivost.

Topsiderové nadále spřádali své plány. Na otevřený boj proti Arkonu bylo ještě příliš brzy. Dobře si vzpomínali na těžké ztráty, které utrpěli v soustavě Beteigeuze, takže se nechtěli vrhat do záhuby jen proto, že by neposlechli Regenta.

Pane, neregistruju žádnéj aktivní odpor, ale Xxal-Ri nemá v úmyslu nic vyšetřovat. Prostě hodlá Allanovi vydat nějaký tři nevinný ještěrky coby viníky!

Tuto telepatickou zprávu zachytil jeden z mutantů a polo-

hlasem ji předal Atlanovi, který okamžitě zahřímal na Xxal-

-Ria: „Ještěrko, jestli se nám opovážíš podstrčit nějaké tři nevinné osoby, Velký Arkonidan Attor požádá Regenta o tři superobří bojové lodě, aby tuto sluneční soustavu smetly z vesmíru!"

Atlan nadsazoval a přeháněl, ale Topsiderové mu věřili. Perry Rhodan na Xxal-Rim zřetelně viděl, že má strach. Však taky v té chvíli vyhrkl ve své mateřštině: „Počítačový Regent poslal d'ábla, který umí Číst myšlenky!"

Mezi Topsidery, kteří patřili k nejužšímu kruhu kolem Xxal-Ria, vyvstal neklid. Rhodan s Allanem jim ale nedávali příležitost k dalším úvahám. Roboti prorazili dav a jedenáct mužů s eskortou dospělo k okraji kosmodromu.

Mikrokomem přišlo hlášení: „Šéfe, F. C. Curtiss právě hlásil, že obě lodě Arkonu přilétají k městu. Na palubě mají mít asi půldruhého tisíce Topsiderů."

Rhodan odpověděl prostřednictvím náramkové vysílačky. Volal přímo Bullyho: „Dokud to půjde, těch dvou lodí si nevšímejte. Okamžitě dejte vědět lodím u zóny rušení- Konec!"

Atlan poslouchal. Zamyšleně si Rhodana prohlížel. „Barbare, obávám se, že se blíží bouřka. KUBLAJCHÁN by měl být každopádně v neustálé startovní a bojové pohotovosti... Já těm Topsiderům ukážu! Ti se o nás budou muset sakramentsky postarat..."

^ ^ ^

Jakmile Perry Rhodan a Atlan společně se čtyřmi bojovými stroji a dvěma mutanty vzlétli k městu, řekl Arkonidan tiše, aby ho slyšel Jenom Rhodan: „Sám sobě připadám jako pravý Arkonidan ohavně, ale zjistil jsem, že pro mě není vůbec těžké tuhle roli hrát..."

Atlanovo doznání bylo přerušeno temným zaduněním hromu, přicházejícím z fialově zbarveného topsidského nebe. Na

kosmodrom Kerh-Onfu vpadly dva arkonidské křižníky. Byly to roboty řízené kulovité lodě, které sbíraly násilně rekrutované Topsidery pro frontové lodě Arkonu.

Rhodan klidně přihlížel, jak přistávají na opačném konci kosmodromu. Na rozdíl od Allana v nich nespátroval ohrožení své krkolomné akce.

Malé ohlédnutí mu prozrazovalo, že zbytek jednotky mutantů a bojové stroje následují v pěti dalších kluzácích topsidské konstrukce. Bizarní stavby milionového města Kerh-Onfu se nořily z mlžného oparu.

„Admirále," zeptal se Rhodan, „byli ti Topsiderové známi už za tvých časů?"

„Ne..., anebo o tom nevím. Ale copak se to blíží od kosmodromu.,,?" ukázal doleva. Pět malých kulovitých člunů jako by se chtělo kluzákům postavit do cesty. Ve stejné chvíli se mezi Rhodanem a Allanem zamihotal vzduch.

Byl to myšob Cucky, který k nim teleportoval s Harnem v podpaží.

„Perry," zapištěl, než se ho Rhodan mohl zeptat na důvod příchodu, „Topsiderové demontují stanoviště s hmatovým paprskem. Chtěl bych jim přitom pomoci. Smím?"

„Topsiderové jsou zákeřnější než sám Regent!" vyhrkl Atlan.

„Proto bych se chtěl postarat, aby demontovaný Části skončily na palubě KUBLAJCHÁNA," šklebil se Cucky. „To nám ušetří hodně starostí."

„Ale Hama nech tady/Cucky!" nařizoval Rhodan. „A nebudeš riskovat, jasně?"

„Fajn," jásal myšob. „Dávej mi na Hama hezky pozor, Šéfe..." Znovu se zamihotal vzduch a myšob zmizel.

Vinou Guckyho na chvíli zapomněli na pět arkonidských člunů. Ale to už se v interkomu hlásil Bully. „Tři malý arkonidský křižníky nad námi. Průzkumný loď. Neodpovídají na vysílání. ON-THARU je v bojový pohotovosti. Pokud slétnou

o něco níž nebo přistanou před naší lodí, pozdravím je naším nejsilnějším sacím paprskem. Souhlas?"

„Souhlasím, ale sací paprsek použít teprve, až..."

„Myslím, že to je zbytečný poplach," zvolal Bully, „protože ty čluny obracejí a letí pryč. Ale proč dva zůstávají? Vznášejí se asi šest tisíc metrů nahoře nad vámi! Vy je nevidíte?"

Bully na palubě KUBLAJCHÁNA používal všechny pozorovací přístroje superobří lodí, takže si mohl obě arkonidské průzkumné lodě opticky přiblížit tak, jako by byly vzdáleny jenom pár desítek metrů.

„Nezasahovat!" zvolal Atlan místo Rhodana do náramkové vysílačky- „Mám pocit, že vím, o co jde. Těch pět Člunů patrně loví mezi Topsidery rekruty."

„Cukej! Konec!" ;

•Atlan zavrtěl hlavou a zadíval se na mimořádně vysoké stavby. „Co je to za šílený architektonický styl?" zeptal se sám sebe.

Stejnou otázku si už několik minut kladl Perry Rhodan. Všichni členové expedice se ptali, jak je možné, že se tyto stavby nezřítí, protože naprosto odporovaly všem zákonům statiky.

Vtom Rhodan vyhrkl; „Stalaktity a stalagmity! Není to náhodou také otázkou původu těchto bytostí?"

A skutečně, zdejší budovy vypadaly jako jeskynní vápencové krápníky. Tím však nebylo vysvětleno, proč se to všechno nezřítílo při sebemenším zavanutí větru.

„Nastavenou část patrně drží nějaké antigravy," tvrdil Allan, nicméně pořád ještě nad tímto městem a jeho domy musel kroutit hlavou. „Zdá se mi, že jiné vysvětlení neexistuje, ale stejně je to šílenství takhle stavět..."

„Anebo nějaký prastarý instinkt, Atlane... Podvědomé vzpomínky na pravěké časy, ve kterých Topsiderové žili ještě jako jeskynní ještěrky..."

„Škoda, že jimi nejsou dodnes," řekl Atlan. Přitom se náho-

dou podíval dolů pod loď. Jejich kluzák i ostatní stroje se připravovaly k přistání před největší budovou města.

Ve výšce třiceti metrů se nacházela přistávací plošina, která se táhla stavbou jako talíř. Zároveň si posádky kluzáků všimly paprskometů po obou stranách velkého portálu.

Žyli navedeni počítačovým signálem a bezpečně přistáli. Návštěva Arkonidana Attora na Topsidu byla potvrzena velkou skupinou bojových robotů. Ovšem snad ještě větším dojmem než Rhodan ve své nádherné arkonidské uniformě působil admirál Allan. V každém jeho pohybu se projevovala arkonidská arogance. Zatímco Rhodan musel svou roli skutečně hrát, Atlan pouze rozvíjel vrozené vlohy.

Fráze na uvítanou byly vedeny v interkosmu. Rhodan byl hotov ve dvou větách. Ve třetí větě oznamoval, proč přiletěl na Topsid: „...nepožaduji pouze to, aby mi byli představeni všichni Topsiderové, kteří se účastnili vesmírné bitvy v sektoru Vegy, ale chci se také podívat do všech podkladů týkajících se zmíněné události. A teď bych chtěl být se svou suitou odveden do prostor, které by odpovídaly mému úkolu. Nebo snad na Topsidu nevíte, jak přivítat vyslance Velkého Koordinátora?“

Bezvýrazné tváře Topsiderů neprozrazovaly, jaký dojem na ně tato slova učinila. Jeden z nich však nakonec krátce odpověděl: „Prosím, následujte mne!“

Jakmile Perry Rhodan, Atlan a mutanti vykročili, z obou stran byli bezpečně chráněni roboty.

O deset minut později vstupovali do auly. Topsid, který je vyzval, kráčel se svými druhy napřed a zastavil se před křesly, která byla určena pro humanoidy.

„Vy jste prezident nebo diktátor?“ zeptal se Rhodan, když se s Allanem posadili. ^

„Vážený pánové,“ odpověděl Topsid. „Dvojsluneční soustava Topsidu už není řízena diktátorem, nýbrž lidem...“

„Nepotřebuji poučování," vpadl mu Rhodan do řeči. „Takže jste prezident, pokud nejste diktátor?"

„Vážený pane..."

Topsid opět porušil arkonidskou etiketu. Atlan mu okamžitě vzal slovo a řekl: „Myslím, že jsem říkal, jak nás máte oslovovat, a vyslance Velkého Koordinátora Attora musíte oslovovat Velký Arkonidane. Smím očekávat, že si to vy ještěcky konečně zapamatujete?"

Topsid kývl a okamžitě se opravil: „Velký Arkonidane," začal, „my před Velkým Impériem nic neskrýváme..."

Rhodan alias Arkonidan Attor ho přerušil. „Ušetři nás svých lží, Topside! Proč se tedy v těchto chvílích snažíte co nejrychleji rozebrat přístroj, kterým dokážete ničit ochranné energetické šíty kosmických lodí? Nechcete ho náhodou před námi schovat?"

„Oukej, barbare! Ukaž jim!" šeptal Atlan anglicky.

Oslovený Topsid sebou trhl jako člověk. Jeho druzi na tom byli podobně. „Velký Arkonidane..."

A znovu mu nebylo dopřáno, aby svou větu dokončil. Jeden z mužů, kteří doprovázeli arkonidské hodnostáře, se najednou zastavil před prezidentovým zástupcem a řekl: „Tys <tehdy přece velel jedné kosmické lodi, když propukla bitva nad světem Ferronů! Pojd' se mnou!"

A to už také z řady vystoupili i dva roboti. Strašlivě vypadající bojové stroje natáhly po Topsidovi paže a popadly ho.

Zmíněný muž se neodvažoval ani hnout.

Podobně se vedlo i ostatním.

„Pane," zachytil Rhodan hlášení jednoho z telepatů, „prezident Topsiderů právě myslí na místnost, která musí být zhruba sto metrů pod námi. V té jsou uloženy všechny záznamy o bitvě v soustavě Vegy. Kromě toho pořád přemýšlí, proč se Arkon zajímá o tyhle staré události. Navíc je vyděšen, že víme o jejich novém hmatovém přístroji."

I Atlan zachytil vysílání. Oba zapnuli příjem. Na protější straně se nacházel Reginald Bull.

„John Marshall už pět minut nemá kontakt s Guckym. Ale před pěti minutami se něco dělo před těmi velkými arkonidskými křižníky. Něco, co jsme si dosud nedokázali vysvětlit. Proto volám...”

„Stop!” křikl Atlan do mikrofону náramkové vysílačky, protože se mezi ním a Topsisidery zamihotal vzduch a objevil se myšob Gucky.

„Copak se ti to stalo?!” křikl na něj Rhodan, jakmile ho spatřil. „Jak to vypadáš?”

Myšob se pokoušel protáhnout, ale nedařilo se mu to. „Úkol splněn, šéfe, ale s roboty z druhé strany jsme měli problémy. Chtěli ten nový přístroj získat stejně jako my. Dokonce asi věděli, že ho odnáším já. Zničehonic se do mě pustili. Všechny kosti mě bolí. Perry, utekl jsem asi největšímu výprasku svého života. Ty, Atlane, můžeš svému Regentovi odevzdat pozdravy a zeptat se ho, kdy konečně zkonstruuje nějaký roboty, který přežijou pád z výšky jednoho tisíce metrů! Dopadnou a vypadají jako zralý rajčata. Perry, tohle byli noví roboti! Úplně něco jiného!”

Vtom se v mikrokomu opět ozval Bully. „Mikymaus vám tentokrát nevypráví žádný pohádky. Venku stojí osm robotů a chtějí vstoupit na naši loď. Neustále vysílají svůj požadavek. A támhle..., támhle přilétá další roj. Jak je silnej? Třicet nebo čtyřicet kusů...?”

„To je něco pro mě,” zapištěl myšob vedle Perryho Rhodana, a než mohl Perry něco namítnout, Gucky teleportoval. Topsisidové celé záležitosti přihlíželi, a když viděli, jak se ta malá chlupatá bytost rozpouští ve vzduchu, zděsili se. Nejvíce to otfáslo prezidentem dvojsluneční soustavy. Rhodan to poznal, a proto mu zamotal hlavu ještě více. „Prezidente, včas se dozvíš, proč Velký Koordinátor Arkonu projevil zájem o staré události. Já sám nasadím svoje spolupracovníky do ar-

chivu, který leží asi sto metrů pod námi, zatímco ty se svou vládou nebudeš mít momentálně na práci nic jiného, než nám shánět všechny Topsidery, kteří tehdy aktivně bojovali, přivedeš nám je sem do města a dáš nám je k dispozici.

Jménem Velkého Koordinátora požaduji, aby během hodiny bylo Vyhlášeno, že všichni Topsiderové jsou vyzváni, aby pátrali po starých podkladech a očítých svědcích.

Prezidente, chci ti říct, že s tímto úkolem musím být hotov za dva dny. Pokud bych měl na Topsidu zůstat déle, pak tě bude každá hodina stát tři tisíce zkušených vesmírných pilotů, kteří budou okamžitě odveleni na frontu!"

To byla tvrdá hrozba. Pro Perryho Rhodana nebylo lehké ji vyslovit, ale pokud si měl zachovávat tvář Arkonidana, pak musel jednat arogantním způsobem.

Arkonidané nikdy o nic neprosili.

Arkonidané pouze požadovali.

„Velký Arkonidané," odpověděl prezident, „lid Topsidu a jeho vláda učiní vše, abys mohl co nejrychleji splnit úkol, který ti stanovil Velký Koordinátor. Smím se nyní poradit s Radou svého lidu a připravit vše potřebné?"

Perry Rhodan mírně kývl, a když za okamžik Rhodan, Atlan a mutanti osaměli, Rhodan řekl: „Mám pocit, jako bychom seděli na sudu s prachem!"

^ ^ ^

Čtyřiaadvacet hodin to vypadalo tak, že se Perrymu Rhodanovi skutečně podaří změnit dějiny vesmíru a zfalšovat události, které se staly před sedmdesáti lety. Čtyřiaadvacet hodin všechno běželo jako po drátku. Dokonce i roboti z obou arkonidských křižníků, které přiletěly verbovat vesmírné piloty pro frontu, ztratili po určitém čase, a hlavně po pozbytí dalších třiatřiceti bojových robotů zvědavost ohledně ON-THARU.

Čtyřicet hodin se myšob Gucky oddával nepopsatelnému požitku, že je silnější než nejnovější bojové stroje Arko-nu. Ve své mimořádně vyvinuté fantazii si neustále představoval, jak tyto nové roboty rozbíjí a zneškodňuje pomocí telekineze.

Čtyřicet hodin prokazovala speciální posádka KUBLAJ-CHAŇA jeden úspěch za druhým.

Žilo ještě osm Topsiderů, kteří se aktivně účastnili bitev v sektoru Vegy, Dva z těchto osmi patřili ke stanici, jež tenkrát zachytila volání o pomoc z arkonidského průzkumného křižníku, který ztroskotal na Měsíci.

Sotva byli tito dva Topsiderové podrobeni výsledku mutantů, už k severnímu pólu letěla Gazela s osmi Pozemšťany na palubě, kteří krátce nato preprogramovávali a ničili paměť počítače na zmíněné stanici.

Akci řídil osobně John Marshall.

„Znovu mi to přehrajte!“ přikázal, než údaje o zachyceném volání o pomoc, zaznamenaném před sedmdesáti lety, definitivně změnili.

Vyslechl si je a pak poděkoval. Pustili do práce.

A v té chvíli skončilo čtyřicet hodin, během kterých Rhodanova zoufalá akce stála pod šťastnou hvězdou. Vysílačky vyhlásily poplach.

„Kolik vám ještě zbývá, Marshalle?“ zeptal se vysílačkou Perry Rhodan.

„Čtyři až šest hodin...“

Dál se Šéf mutantů nedostal.

„Máte dvě hodiny, Marshalle! Víc času nezbývá. Je Gazela dobře schovaná? Mají vaši lidé na sobě skafandry?“

To znělo jako skutečně vážné ohrožení. Když Perry Rhodan mluvil tímto úsečným stylem, pak se něco dělo. Ale co?

John Marshall se neodvažoval ptát. Pokud šéf sám od sebe nic nevysvětloval, pak to znamenalo, že nemá čas. Marshall jedním pohledem zkontroloval odborníky na stanici. Právě na

nich záleželo, zda se Jim podaří splnit tento složitý úkol za dvě hodiny. Vymazat data bylo lehké, horší však bylo je znovu zfalšovat.

Šéf speciálního týmu přikývl..

„Oukej, šéfe. Za dvě hodiny budeme hotovi. Zvládneme to...”

Opět se ozval Rhodan: „Jakmile bude běžet druhá hodina, mějte Gazelu připravenou ke startu. Ještě jednou: oblékněte si skafandry! Musíme počítat s útoky z vesmíru. Konec!”

„Útoky z vesmíru?” zopakoval Šéf speciálního týmu, pak pokrčil rameny a řekl: „To se mě přece netýká, mým úkolem je změnit zdejší záznamy. Povězte mi, až toho budeme muset nechat, Marshall. A teď už nás nerušte. Zmizte i s tou svou vysílačkou. Musíme se soustředit. Tak zatím...”

^ A ^

Admirál Atlan zase jednou obdivoval Pozemšťana Perryho Rhodana, zatímco Bully na Perryho chování neshledával nic obdivuhodného, protože on sám by na jeho místě reagoval stejně.

„Budeme vyčkávat!” právě rozhodl Rhodan. „Vyčkávat a připravovat se. Momentálně toho víc udělat nemůžeme. Marshall a jeho tým jsou za dvě hodiny na stanici na jižním pólu hotovi. Felimer Lloyd pracuje podobným způsobem v centrálním archivu. Ty se směješ, admirále! Co se ti nelíbí?”

Atlan si ani neuvědomoval, že se usmíval. „Smál jsem se? Ano? Pak snad proto, že mi připadáte trochu dětinští. Copak si vážně myslíte, že Arkon zaskočíte nějakým falšováním dat? Copak ještě pořád nechápete, jaké prostředky má Velké Impérium k dispozici, aby mohlo kontrolovat dokumenty a uložená data ohledně jejich pravosti? Jste a zůstanete...”

Zrzavý Bully se na Allana zašklebil. Arkonidan zmlkl. Ne-

hodlal Pozemšťany podceňovat. Někdy měli tihle lidé nápady, které byly prostě báječné.

„Však on tě ten tvůj úšklebek přejde!“ zavrčel Atlan, protože Reginald Bull nic neříkal- „Asi jsi zapomněl na svůj palec, že?“

* Bully byl sice impulzivní, ale když na to přišlo, nedal se vyvést z míry. Dál se křenil a mlčel.

Atlan konstatoval, že ani Rhodan nic neříká. „Co se to s vámi děje?“ zeptal se zaskočeně.

„Je mi tě líto, admirále,“ odpověděl Bully. „Pořád ještě žiješ někde v oblacích, přestože jsi posledních deset tisíc let směl strávit mezi námi lidmi. Arkonidane, to tvoje Velký Impérium je skrz naskrz shnilý! Momentálně ho drží pohromadě jenom hrozba ze strany Druufů...“

„Tvoje argumenty znějí jako pohádka,“ odsekl Atlan. „A když se k tomu přičte ten tvůj slabomyslný úšklebek...“ ,

„Jistě! Můj škleb inteligentní není, protože musí vyjadřovat soucit. Arkon pro tebe je a vždycky bude to největší, co existuje, ale přesto... I kdybych se následujících deset Silvestrů vždycky říznul do palce, vsadíme se, že položíme Regenta na lopatky jako nikdo? Lhát a podvádět umí každý. Kdo lže, je hlupák, kdo podvádí, taky. Ale my, Arkonidane, nechceme lhát ani podvádět. Jenom chceme svou planetu uchránit před palbou z děl arkonidských křižníků. Proto to tady trochu zmateme, aby Arkon nasek Zemi na opačném konci Mléčný dráhy, než ve skutečnosti je...“

Spojová centrála jeho monolog přerušila. Ozval se Joe Pas-gin: „Pane, kurýrní loďmi právě podává zprávu, že tři velké letky lodí Galaktických obchodníků se už několik hodin snaží spojit s Topsidem. Informovali se na nejbližší základně Arkonu, proč se na Topsid nemohou dovolat, a dostali odpověď, že není důvodu, proč by se jim to nemělo podařit- Dvě z těch tří skokanských flotil se proto rozhodly letět na Topsid. Blíží

se 0,8 rychlosti světla a zhruba za čtyřicet minut budou v zóně rušení.

Pane, jaké vydáte rozkazy?"

BURMA skončila. Další hovory se hlásily.

Sugstor Kitaj Išibaši se ozval z druhého největšího města Din-Kopu u jezera Gun-Ki, druhé největší vodní plochy planety. Tohle město bylo průmyslovým centrem planety.

„Pane, právě jsme zachytili jedno vysílání," oznamoval Išibaši. „Přichází ze soustavy. Tři zdejší spojovní technici se diví, proč dochází k rušení vysílání, a ve svých domněnkách se velmi přiblížili pravdě. Mluví o spojové izolaci..."

„To je všechno, Išibaši?" přerušil ho Rhodan.

„Ne, pane. Ani za hodinu nebudeme hotovi. Tama Jokida tu našel přes třicet lodí, které se účastnily bitvy v soustavě Vegy. Žádná z těch lodí už není letuschopná, ale nejsou to ani skutečné vraky..."

„Ras Čubaj je tam s vámi?" zeptal se Rhodan. Pochopil, že s tak malým týmem nemůže Išibaši přeprogramovat všechny palubní počítače zmíněných křižníků.

„Ano, pane, Čubaj je tady..."

„Pošlu vám tam Guckyho. Za pět minut je u vás. Čubaj a Gucky budou muset všechny počítače zničit. Vy však máte za úkol nepřehlédnout ani jedinou loď, která bojovala před sedmdesáti lety u Vegy. Víte, jak na tom záleží..."

„Pane, na nás se můžete spolehnout."

„Zůstaňte na příjmu. Volám myšoba!"

„Šéfe-" zapištěl za ním Cucky, „všechno jsem slyšel. Dáváš mi volnou ruku?"

Gucky si ze všeho nejraději hrál! Někteří lidé tohle jeho hraní pojmenovávali jako radost z ničení věcí, ovšem Gucky se jí oddával jen v případech skutečné nouze. Jako telepat, teleporter, a hlavně telekinet byl nejschopnějším mutantem celé jednotky.

„Ano?“ zeptal se Rhodan. „Mám ti dát volnou ruku, i když jsi mi navzdory mému zákazu zase Četl myšlenky?“

Cucky se však nenechal zmást. Vycenil hlodáky a řekl: „Ale Šéfe, nezdržuj... Musím do práce... Takže fakt mám volnou ruku,jo?Solong!“

• Vzduch se zamihotal, Gucky dematerializoval, aby se ve stejné vteřině zhmotnil o 12 000 kilometrů dál vedle japonského sugestora Kitaje Išibašiho. Ale nevydržel u něj dlouho -, a jak říkal, hned se pustil do práce,

^ A ^

Reginald Bull vstal.

„Co uděláme s tím poplachem? Blíží se sem nějaký cizí lodě? Nebo ne? Naši lidi přece obvykle nemívá) vlčí mhu!“

Zhruba před hodinou dostali zprávu, že k Topsidu letí dva těžké arkonidské křižníky, o třicet minut později však přišla oprava, že to nejsou křižníky, ale patrně shluk asteroidů s velkým obsahem železa. Ale stoprocentně tu otázku nevyjasnili. Nevěděli, co vlastně zaměřili.

„Asi budou trochu přepracovaní,“ odpověděl Rhodan a obrátil se k Allanovi. „Allane, ty si vážně myslíš, že by Regent mohl prokouknout naše manipulace se záznamy bitvy u Vegy?“

„Ano. Copak Išibaši právě nedokázal, jak snadno lze něco opravdu podstatného přehlédnout? A pak bude Arkon jednoho dne se svou flotilou nad Zemí.“

„Admirále, kdo neriskuje, nevyhrává! Při troše Štěstí se nám akce na Topsidu podaří... Pak Regentovi nezbyde než pátrat po Zemi kdesi na okraji Mléčné dráhy... My prostě musíme! Musíme se odvážit! Musíme vzdorovat!“

Reproduktor palubního rozhlasu se rozječel: „Pane! Naše flotila zaznamenává strukturální ořesy! Nalétává sem arkon-

ská flotila! Přílet do čtyřiceti minut! Odhadovaná síla zhruba patnáct set lodí všech tříd!"

„Můj palec...,“ zamumlal Bully a zamračil se na reproduktor, jako by to byl nepřítel.

Atlan chtěl něco říct, ale nedostal se k tomu.

Klidně, bez zbytečného rozčilování, řekl Rhodan do mikrofonu: „Poplach všem! Poplach všem! Stáhněte naše lodě, vyhněte se otevřenému střetu. Zavolejte Pasgina a požadujte precizní informace!"

Spojení s KUBLAJCHÁNEM zůstalo a tři muži v kajutě slyšeli všechno, o čem se ve spojové centrále lodi mluvilo.

„Panebože, půlka Mléčný dráhy se rozhejbala! Haló, BUR-MO, haló, BURMO, příjem... Takovej chaos jsem ještě neviděl. Přes tisíc lodí a všechny vysílají... Topsiderové reagují..."

Pak bylo spojení s centrálou přerušeno.

Tři muži vstali a mlčky opustili kajutu, aby se vrátili do ve-línu KUBLAJCHÁNA. Tam už bylo vše připraveno ke startu. Od Johna Marshalla ze stanice na severním pólu přišlo suché hlášení: „Potřebujeme ještě deset minut. Potvrďte, prosím!"

„Souhlasím, Marshalle. Dávám vám ještě pět minut navíc. Ale pak se vraťte. Konec!"

Atlan nadskočil a chtěl proti tomuto rozhodnutí protestovat, ale to už na rameni pocítil Bullyho ruku, která ho uklidňovala.

Z BURMY se ohlásil Joe Pasgin. „Pane, vydrželi jsme tu jako poslední. Nalétávající arkonidská flotila má nejméně dva tisíce lodí. Pokoušejí se odříznout celou soustavu Topsidu. Dosud jsme napočítali sto třicet superobřích křižníků. Počet těžkých křižníků se pohybuje mezi pěti a Šesti stovkami... Musíme transítovat, pane... Utočí na nás..."

V telekomu to zapraskalo a pak bylo spojení přerušeno.

Zato z archivu hlavního města Kerh-Orfu se ozvalo volání

o pomoc. Dvacetičlenná skupina v historickém archivu nemohla ven, protože jí Topsiderové odřízli cestu.

Kitaj Išibaši se hlásil z Din-Kopu: „Letíme zpátky. Chybějí jen teleporteři Ras Čubaj a Cucky! Dorazí za námi!"

Poručík voň Gilbert, který měl na starosti hmotový zaměřovač, oznamoval: „Nálet topsiderské flotily z pravoboku. Osmnáct lodí..."

To už se Rhodan sklonil nad mikrofon: „Zbraňová centrálo! Donuťte Topsidery varovnými výstřely, aby obrátili! Varovné výstřely... Nezasahovat!"

Bully seděl v křesle pro druhého pilota: „Fiktivní transmitter připraven?"

„Ano, pane!"

„Oukej, tak dávejte hezky pozor, protože brzy budete mít víc práce, než vám bude milý!"

Z vesmíru se řítila dvoutisícová flotila bojových lodí, ale Pozemšťané zůstávali klidní, což nejvíce ze všech ohromovalo Atlana. Zaduněla varovná salva z paprskových děl KUB-LAJCHÁNA. Na panoramatických monitorech ve velínu už byly lodě Topsiderů vidět jako třpytivé body.

„Pane, všechny topsiderské obranné pozice jsou připraveny k boji," hlásil energetický zaměřovač. „Vydal jsem příkaz, aby se přilétající Gazely zdržovaly pod třemi sty metry výšky!"

Mezi Allanem a Bullym se zamihotal vzduch. Pak se vynořili dva teleporteři: Čubaj a Gucky.

„Pěny," řekl myšob, „počítače těch starejš kocábek můžou do Šrotu. Máš pro mě ještě nějakou práci?"

Bully po myšobovi hned sáhl: „Historické] archiv hlavního města. Topsiderové tam stojí proti našim lidem se zbraněma v rukou. Během deseti minut ať jsou všichni tady. Pak odtud vypadneme..."

„Jasně," kývl Gucky, vzal Čubaje za ruku a skočil.

Z hangárů KUBLAJCHÁNA přicházelo hlášení za hlášením. Jednotlivé týmy se vracely na palubách Gazel. Chyběly už

jenom tři skupiny: Marshallova, Išibašiho a skupina z historického archivu.

„Za patnáct minut je arkonidská flotila nad Topsisem!" varoval Atlan.

„To my už tady nebudeme," opověděl Bully, ale neznělo to sebejistě jako obvykle.

A znovu další hlášení ze spojové centrály: „Pane, počítačový Regent právě mluví s prezidentem Topsisu. Jejich hovor bohužel nelze dešifrovat..."

Šéf zbraňového stanoviště Crawford volal: „Pane, dovolte mi střílet! Loď útočí na Išibašiho Gazelu. Nemůže se probít..."

„...jen varovnou palbu!" rozhodl Rhodan a podíval se na hodinky.

Čas plynul velice rychle. Každou vteřinou se arkonidská flotila stále více přibližovala.

Kde byl John Marshall se svou Gazelou? Proč nehlásil start ze severního pólu?

„Pane, střílejí čím dál víc!" hlásil Crawford.

Téměř zároveň zaduněla impulzní děla křižníku. Jejich cílem byla palebná stanoviště Topsisu.

Na jednom z monitorů, které sledovaly oblohu, se objevila zářivá linie. Že by kosmická loď, která se zřítíla?

Hlášení od spojařů: „Marshall přistává v hangáru, pane!"

Takže to byl Marshall! Hnal svou Gazelu v nejvyšším zrychlení hustou vrstvou atmosféry, aby se konečně dostal na palubu KUBLAJCHÁNA!

„Topsiderská flotila obrací, pane..."

Pohled na velký chronometr. Nejpozději za jedenáct minut budou Arkonidané nad Topsisem.

Ke KUBLAJCHÁNU se řítí těleso ve tvaru disku.

Hlášení z hangáru 18: „John Marshall je se svým týmem zpátky!" A o tři vteřiny později: „Přistál i Kitaj Išibaši!"

Rhodan se podíval na Bullyho, Ten jen pokrčil rameny. Nedokázal říci, proč se Gucky a Ras Čubaj ještě nevrátili.

„Spojová centrálo...“ chraptěl Rhodan. „Pokuste se spojit s historickým archivem na Kerh-Onfu! Spěchá to!“

Vtom za jeho zády zapištel myšob Gucky: „Perry, už to nespíchá. Za třicet vteřin můžeme zmizet!“

Rhodan se otočil, a než se nadechl, aby se Guckyho zeptal, co všechno udělal, Atlan suše poznamenal: „Smím panstvo upozornit, že za deset minut nad námi budou řídit dva tisíce bojových lodí?“

Perry Rhodan klidně odpověděl: „Ale odstartujeme, teprve až se na palubu vrátí všichni muži, admirále! Copak před deseti tisíci lety u vás neplatilo totéž pravidlo?“

„Co když Topsiderové znovu nasadí svou novou zbraň a prolomí naše ochranné štíty?“ namítal Atlan.

„To nemůžou,“ zapištel Gucky. „Ještěrky měly jenom jeden takovej přístroj, a ten jsem jim sebral. Vsadím se, že ho teď všude hledají, ale ani ve snu by je nenapadlo, že bude hezky složeněj v hangáru našeho křižníku.“

Opět se hlásil hangár 18: „Skupina z historického archivu právě dorazila, pane. Vstup na loď uzavřen!“

To bylo znamení ke startu!

Během okamžiku byly aktivovány antigravy, zasunuly se teleskopické nohy, křižník se vznesl do bezpečné výšky a zrychlil. Planeta Topsid se díky optickému klamu propadala do hlubin vesmíru-

To už přicházely první palebné útoky topsiderských stanovišť, ale zásahy jejich děl nenatropily žádnou škodu. Absorbéry energetických štítů si s nimi snadno poradily-

„Topsiderové nás pronásledují!“

To bylo první hlášení z dlouhé řady poplašných zpráv.

Rhodan se sklonil k mikrofonu a řekl: „Hned při prvním útoku proti KUBLAJCHÁNU použít fiktivní transponder! A všichni muži do skafandrů!“

Druhý rozkaz platil i pro něj a pro Bullyho. Jenom kulovitá bytost Harno zůstala u Rhodana v kapse.

KUBLAJCHAN opustil stratosféru a protivné vytí rozrážených přehřátých mas vzduchu ustalo. Zato ze strojovny se ozývalo stupňované bzučení pohonných agregátů.

Obraz na panoramatických monitorech se rychle měnil.

„Zaměření!”

Za osm minut měly dorazit arkonidské lodě!

„Zaměření strukturálního zaměřovače!”

To znamenalo, že se k arkonidské flotile přidávaly další lodě, aby zahradily cestu tajuplnému křižníku, který se vydával za vyslance Arkonu. Perry Rhodan si dal poslat informace ze spojové centrály. Spojari arkonidských lodí podle nich ani jednou nepoužili slova jako Perry Rhodan nebo Země, to znamenalo, že nepodezírali Pozemšťany. Spíše si mysleli, že se nějaký podřízený národ chtěl zmocnit neznámých informací. Regent vyslal svou flotilu hlavně proto, aby ztrestal zneužití své vysílací frekvence.

Arkon se rozhodl udělit neznámým drzounům lekci!

„Šéfe..., na pravoboku se blíží dvacet superobřích lodí!”

Děla KUBLAJCHÁNA chrlila oheň všemožných barev.

Pak se na monitorech objevilo nové malé slunce - to explodovala jedna z arkonských lodí. Zanikala v atomárním ohni.

Ve velínu KUBLAJCHÁNA vyly sirény. Kapacita ochranného energetického štítu byla přetížena a hrozilo jeho prolomení.

„Co dělá fiktivní transponder?” křikl Bully.

Slovní odpovědi se mu nedostalo. Stačilo, že rázem utichly sirény. Ochranná pole byla opět stabilní. Útok flotily superobřích křižníků ustal.

„Polovina jich chybí!” křikl důstojník od zaměřovačů.

Rhodan a Bully přikývli. Tohle mohla být práce pouze fiktivního transponderu.

KUBLAJCHAN nadále neustále zrychloval. Nemohlo už trvat dlouho a měl dospět k rychlosti potřebné k vyvinutí transice. Ale arkonské křižníky se znovu seskupily a zahájily sou-

středěnou palbu. Znovu vyly sirény a energetický ochranný štít byl znovu zatížen téměř na maximum.

97 procent...!

„Velký Bože...“ ozvalo se od zaměřovačů. Někdo tak komentoval další náhlé zmizení Části útočící nepřátelské flotily.

"Fiktivní transmitter, nejstrašlivější zbraň, jakou lidstvo drželo v rukou, se Činil. Nestvořili jej lidé, nýbrž tajemná bytost z planety Poutník.

„Dokážeme to!“ řekl Bully polohlasem, ale arkonidská flotila se opět formovala k útoku. Lodí Arkonu bylo najednou stále víc a víc. To vypadalo špatně! To vypadalo na brzký konec! Ze všech stran se proti KUBLAJCHANU hnaly dva tisíce bojových lodí!

Vesmír se rozsvítil. Arkon zahájil palbu. Energetický ochranný štít lodi Pozemšťanů rázem neexistoval, ale loď samotná nevybuchla. Ještě pořád letěla dál svým směrem, i když rapidně ztrácela energii. Ozývaly se stovky katastrofických hlášení. Ani transmitter už nefungoval...

Rychlost..., teď i Perry Rhodan zbledl..., rychlost pouhých 0,49 světla!

Nejnovější hlášení: „Pane, třetina agregátů zničena...“

KUBLAJCHÁN byl zasažen na nejcitlivějším místě! Stalo se z něj ubohé torzo!

Co teď? Každou chvíli mohl explodovat a proměnit se v mračno plynu! : „Vyklidit loď! Vyklidit loď! Všichni do záchranných Člunů!“

Perry Rhodan seděl ve svém křesle bez hnutí jako stroj, který dokáže jen mluvit: vyklidit loď, vyklidit loď!

V té chvíli zhasly panoramatické obrazovky. Spodní pětina křižníku se rozplynula pod zásahem nepřátelského dezintegrátoru.

Superobří křižník Pozemšťanů se točil jako káča. Absorbéry už takřka nepracovaly.

Bully seděl pořád vedle Perryho Rhodana. Byl tam i Gucky a Atlan. Zůstali ve velínu sami.

Ted' už se mohli dorozumívat pouze prostřednictvím helmových vysílaček. A v nich také slyšeli další katastrofická hlášení: „Pane, jenom jediný záchranný člun je schopný letu! Ostatní nedostaneme z hangárů! Brány nejdou otevřít!”

Bully zaúpěl. KUBLAJCHÁN měl dva tisíce mužů posádky. Do jednoho záchranného člunu se nevešla ani polovina!

Pak sebou všichni trhli, protože Rhodan řekl: „Do toho člunu se vejdem všichni!”

Ozývaly se výkřiky. Přicházely odněkud z křižníku, na jehož stavbu na Zemi potřebovali Šestnáct let. Konečně bylo těm výkřikům rozumět.

KUBLAJCHÁN hořel! Ale nebyl to obyčejný požár, byl to oheň vyvolaný řetězovou reakcí - atomový požár!

„Ven!” přikázal svým přátelům Rhodan. „Ted' nemluvte. Budu mluvit já!”

^^^

Nefungoval žádný antigrav. Ustupovali po chodbách a schodištích a Rhodan cestou neustále vydával instrukce.

„Nechtě loď hořet - myslím, že je to naše poslední šance, protože jinak bychom už dávno explodovali! Naskládejte se do záchranného člunu jako sardinky. Jeden na druhého, zapněte si antigravy skafandrů, aby ti spodní nezemřeli udušením! Nechtě místo raněným!”

Gucky mohl teleportovat, ale v těchto těžkých chvílích zůstal se svými přáteli. Nemohl jinak...

Zhasla světla. Obklopila je hrozivá temnota. Byli ještě sedm set metrů od hangárů, ve kterém se téměř dva tisíce lidí snažilo vecpat do jediného záchranného člunu.

Teprve nyní jim došlo, že nepřítel na jejich křižník pořád

ještě stíhl. KUBLAJCHÁN dostával zásah za zásahem. Potácel se jako opilý vrak na vlnách rozbouřeného moře.

„Už to nedokážeme," zasténal Bully, protlačil se k Rhodanovi a ukázal dolů pod sebe.

Stáli před antigravovou šachtou. Tam dole zuřit atomární požár. a hrozil, že každou chvíli promění křížník ve slunce.

„Dál! Pokračujeme! Žijeme jen proto, že si Arkonidané myslí, že loď hoří úplně celá..."

Atlan do toho zabručel: „Barbare, jestli tady umřeš, pak budou muset zabít ještě ten tvůj optimismus, protože jinak by mohl žít věčně!"

V té chvíli ožil Cucky: „Nastupují poslední muži, Perry. Teleportuju s Allanem, pak se vrátím pro tebe a pro tloušťku. Oukej, šéfe?"

Tím dal myšob najevo, že byl celou dobu ve spojení s telepaty u záchranného člunu. A než mohl Allan něco říct, Cucky ho chytil a zmizel s ním.

O tři minuty později stál Perry Rhodan ve velínu záchranného člunu. Před sebou na obrazovce sledoval doširoka otevřený výstup z hangáru a vesmír, který se na něj nyní díval nenávistně, jak se mu zdálo.

Vrak KUBLAJCHÁNA dostal další zásah. Rhodan toho využil a vylétl z hangáru v naději, že Arkonidané budou člun považovat za ulomený kus křížníku.

Pohony člunu běžely na plný výkon, ale i tak se Rhodanovi zdálo, že se sune jako šnek,

Čtyři paprsky, které se zableskly a rozřízly černotu vesmíru, prosyčely několik tisíc kilometrů od člunu a zastavily se v troskách KUBLAJCHÁNA, které se oranžově rozzářily a zvolna vzplanuly. Jejich záře se neustále zvětšovala a nabírala na intenzitě.

„Měls pravdu, barbare," řekl Arkonidan Atlan a zavrtěl hlavou. „Protože KUBLAJCHÁN vypadá jako peklo samo, mí

krajané nevěří, že to někdo přežil. K čertu, odkud stále bereš to své přesvědčení?!"

Rhodan se na něj podíval a krátce odvětil: „Člověk se vzdává, teprve když je mrtvý..."

A smrt se blížila!

Jedna z arkonidských lodí si člunu všimla a zahájila palbu.

Člun prudce změnil kurz. Bylo vcelku jedno, kam poletí -nepřítel číhal všude.

„Šéfe!" vykřikl John Marshall, „právě jsme zachytili zajímavé vysílání. Regent vydal flotile rozkaz zajmout neznámou loď a přivést ji na Arkon, aby mohlo být zjištěno, komu patří!"

Bully se hořce zasmál. „Jedna nula pro nás, Regente! Tvůj rozkaz přišel pozdě!"

Superobří křižník Pozemšťanů se v této chvíli rozplynul v zářící oblak plynu...

„Nula celá devět!" zapištěl Cucky, který nespouštěl z očí údaje o rychlosti člunu. „Ještě..."

Těsně vedle člunu zafičel strašlivý dezintegrátorový paprsek.

„Šéfe, zaměřily nás dvě jejich lodě a teď..."

Marshallovo podezření se stalo jistotou.

Člun byl vzat do kleští. Perry Rhodan vypnul autopilota. Řídil osobně. Jako už tolikrát předtím vsadil i teď všechno na jednu kartu. Pokud se jim teď nepodaří uniknout, bude vše definitivně ztraceno... Absorbéry Člunu zavyly, jak náhle změnil kurz...

Smrt po nich ještě jednou natáhla své dlouhé energetické prsty. Zbraňové paprsky nepřítelů roztrhly energetický plášť člunu, pohrozily zničením, ale pak už přišla transice se zapnutým tlumičem vlastních frekvencí a záchranný člun zmizel v hyperprostoru.

^ A ^

Akce na Topsidu stála dvě stě třiačtyřicet příslušníků Sluneční flotily život. Ztráta KUBLAJCHÁNA s transmitterem proti tomu neznamenal vůbec nic.

Materiál bylo možné nahradit, ale lidi ne!

Atlan na to dal odpověď. Vzdychl a řekl: „Arkón by dnes ovládl vesmír, kdybychom nezapomněli, že lidé a živé bytosti jsou mnohem víc než stroje. Sami jsme si vybrali svůj osud, a kdybychom nebyli takoví, jací jsme, Regent by nás ovládl... Pěny, jsi skutečně přesvědčen, že jste na Topsidu na nic nezapomněli?”

„Ano, admirále, jsem o tom přesvědčen. Na Topsidu nezůstala ani jedna informace, která by mohla Regentovi ukázat cestu k Zemi. Ale teď chvíli počkej. Musíme znovu transítovat. Vynoříme se u naší sluneční soustavy. Jsi připraven, Bully?”

Reginald Bull stál u počítače, krmil jej údaji o transici. „Hotovo, Perry... Už nám svítí zelená!”

A opět se rozběhl countdown transice.

Transice..., rematerializace..., šok a pomalé probouzení...

Bully zaklel.

Gucky zvedl hlavu. Atlan na Bullyho překvapeně pohlédl. Rhodan si ho pozorně prohlížel. Něco se jim nezdálo, přestože na monitorech zcela zřejmě svítilo mateřské slunce. Měli důvod si oddechnout.

Ale napětí zůstalo.

Atlan dokonce řekl: „No, to bude pěkné...”

Byl jediným, kdo něco řekl. Všichni ostatní se dívali na Bullyho palec. Právě se opět o něco řízl a krvácel...